

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΝΙΤΡΟΝ „ΑΡΚΑΔΙΑΝ” ΤΗΣ ΦΗΜΙΣΜΕΝΗΣ ΜΑΡΚΑΣ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ „ΑΡΟΤΡΟΝ”

ΓΕΩΡΓΟΙ

Σώσατε όλα τα ΟΨΙΜΑ, τα ΑΔΥΝΑΤΑ και ΚΙΤΡΙΝΙΣΜΕΝΑ σπαρτά σας, που τα νομίζετε χαμένα.

ΚΤΗΜΑΤΙΑΙ

Αποκαταστήσατε όλα τα ΕΞΑΝΤΛΗΜΕΝΑ από άσθενείας, τα ΠΡΟΣΒΕΒΛΗΜΕΝΑ από το κρύο και όλα τα ΚΑΧΕΚΤΙΚΑ αμπέλια, όπωροφώρα δένδρα και ελαιόδενδρα σας.

Με 20-30 δράμια Νίτρον «ΑΡΚΑΔΙΑΝ» κατά κλήμα και 2-3 οκάδες κατά δένδρον, θα αλλάξουν αμέσως ΟΨΙΝ, θα γεμίσουν ΝΕΟΥΣ ΧΟΝΔΡΟΥΣ ΒΛΑΣΤΟΥΣ και πλούσιον ΜΑΥΡΟΠΡΑΣΙΝΟΝ ΦΥΛΛΩΜΑ.

ΛΑΧΑΝΟΚΗΠΟΥΡΟΙ

Το μεγάλο κέρδος σας είναι η ΠΡΩΤΙΜΟΣ παραγωγή. Με 15-20 οκάδες Νίτρον «ΑΡΚΑΔΙΑΝ» κατά στρέμμα, θα ΕΠΙΤΑΧΥΝΕΤΕ την ανάπτυξιν των φυτών σας και θα εξασφαλίσετε πολύ ΠΡΩΤΙΜΗ και άφθονη παραγωγή.

ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ

Τα ΠΡΩΤΑ και ΕΥΡΩΣΤΑ φυτά είναι η βάση της επιτυχίας σας. Διαλύσατε λίγον Νίτρον «ΑΡΚΑΔΙΑΝ» στο νερό που ποτίζετε τα φυτά σας (τζακία) και θα έχετε φυτά πρὸς ΜΕΤΑΦΤΥΞΙΝ 15-20 ημέρας ΕΝΟΡΤΕΡΟΝ.

ΕΦΘΑΣΕΝ ΕΙΣ ΠΑΙΡΑΙΑ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ από το Hopewell της Αμερικής το άπ. «Ferglen» ΜΕ ΦΟΡΤΙΟΝ ΝΙΤΡΟΥ «ΑΡΚΑΔΙΑΝ». ΔΗΛΩΣΑΤΕ ΜΑΣ ΕΓΚΑΙΡΩΣ ΤΑΣ ΠΑΡΑΓΕΛΙΑΣ ΣΑΣ.

ΚΑΜΙΕΡΓΗΤΑΙ

ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΤΕ

ΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΑΡΟΤΡΟΝ

ΝΙΤΡΟΝ «ΑΡΚΑΔΙΑΝ» 16%, ΘΕΓΓΙΚΗ ΑΜΜΟΝΙΑ 21% (λευκή, κρυσταλλική).

ΤΡΙΠΛΟΥΝ ΥΠΕΡΦΟΣΦΟΡΙΚΟΝ 46% (υδατοδιαλυτόν), ΘΕΓΓΙΚΟΝ ΚΑΛΙ 50% (Άλσα-τίας).

ΚΑΙ ΣΥΝΘΕΤΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΤΥΠΩΝ

Εντύποι οδηγία χρήσεως παρέχονται εις τους αιτούντας και ταχυδρομούνται ΔΩΡΕΑΝ.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ
ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ: ΓΕΩΡΓΙΚΗΝ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΗΝ ΕΝΩΣΙΝ Α.Ε.
ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑΣ

ΕΝΑ ΒΛΕΜΜΑ Σ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΕΣΧΑΣΕ

Όπως γράφουν οι εφημερίδες "Αμστερνταμ Ένας Άμερικανός — ως εκπαιδευτής από τα διαστήματα του — επαγγελλόμενος τον θακιστον απέναντον αδόξως, παθών ασφαρίαν, καθ' ην όραν εξετέλει το πείραμα της ταφής.

Ό ως άνω άτυχός Άρμένιος δά- τις έφερε τον ποιητήν τίτλον "Θόκηρος" Έμιν. έλ. Μπάχ. βέρερ, και ό όποιος ήταν άληθεία ένας περιφημος τοχυδοκταλουργός — θαυματοποιός είχε κατορθώσει να επι- διλήθι εις την εκτίμησιν του Κι- νου του Άμστερνταμ και να έπρεσ- ση τους Όλλανδούς δημοσιογράφους ότι ήταν έφαιμένος των "Ινδιάν φα- μιν" Έχει διαρκώς έμμερος του την εικόνα του σκοπού, που βε- λει να επιτύχη και το εσωτερι- κού του έγγυ ό υπαγορεύει: εις την κατάλληλον στιγμήν την κατάλληλον λέξιν, που πρέπει να ειπή την χειρονομίαν που πρέπει να κάνει την κί- νησιν που θα κάνει, διά ν' ά- ποτελέσουν όλα αυτά ένα σύν- λον εξηγητικόν διά την επι- τυχίαν του σκοπού του.

ΠΡΟΤΟΦΑΝΗΣ ΚΑΤΑΡΟΜΗ ΤΥΧΗΣ

Μεγαλύτερα δύναμεια τύχης, απ' αυτή που είχαν άναγε "Ησλός μετανάστης, που έπι έτι διέμενε στην Άμερική, και εξετέλεσθ πρό- τινος στην ηλεκτρική καρέκλα, ά- σφαλώς δέ θα δοκίμασε άνθρωπος στη ζωή του. Ό άνθρωπος αυτός άνόματι Τζούλιο όνιου ήταν υιός πολυσίου βιομηκάνου του Μιλάνου άποκλήρωθείς γιατί παντρεύθηκε παρα τή θέλησιν του πατέρα του, εγκατεστάθι στην Άμερική με τή γυναίκα του και άρχισε να εργά- ζεται ως σερβιτόρος.

Σε λίγον χάρις στις οικονομίες του άνοιξε ένα μικρό σπιτάκιόσιό, αλλά κατεστράφη από πυρκαϊά, που τή έφερε άνασφάλια και πα- ρέμεινε άνεργος. Μη εύρισκων έργασίαν άνταπόδοθ να κλέπτι διά να συντηρή την αύξιν και τρία τέκνα του. Τελειωτός 4- μως κατελήθη από άστυνομικούς και διά να ξεφύγι έρόνευσε έναν εξ αυτών, αλλά ό συνάδεφός του τον έτραυμάτισε με τή κλίκιν του και τον συνέλαβε. Δικασθείς καταδικάσθ εις θάνατον.

Την παροντήν όμως της έκτε- λέσεως του, του άνηγγέθη τηλε- γραφικός ότι ό πατήρ του θνή- σκων, τον κατέσπευε κληρονόμος της κολοσιαιας περιουσίας του.

ΝΕΟΤΗΣ 1939

(Συνέχεια έκ της 21ης σελίδος)
νοούνται την ροδαλότητα της ή- λικίας των, για να περιβληθών διά της βίας την ακρότητα, σω- ματικήν και ψυχικήν, της "μοι- ρας" γυναικας.

Τά νεώτα του 1939 μπορούν να διακριθών, με όλιν των την ύπερπρόσθεναν, έτι είνε νεώτα!... Καί ότα αυτά δι- κούνται την πρωτοπορίαν εις τό στρατόπεδον του έρωτος, ότι γι' αυτά προορίζει τις μεγαλύ- τερες χαρες της και όλες τις ύψοςφίες της ή ζωή...

Ό νεος χρονος φέρνει στα νεώτα σωρούς δώρων: Όραιοι έπιπιδες, νέα όνειρα, νέες χα- ρές και ώμορφίες. Άς μην ά- παρνέθων οι νέοι ήρώτες από όλ' αυτά. Άς καταλάβουν την άξίαν αυτών των δώρων, τά ό- ποια μία φορά μάς προσφέ- ρονται...

Αυτή είναι ή πιο άλάνθαστη συνταγή του "Ευ ζην": Νά παίρνεις από τό κάθε στάδιον της ήλικίας σου ό,τι σου προσ- φέρει. Ζήσε τά νεώτα σου! Καί τότε θά ήμης στο λιμάνι του γήρατος, όαί με την θλίβιν πό- θων, που έδειξαν άνακαταποίη- τοι, αλλά με την μακαριότητα και με την χαρούμενην άνακού- φισιν του Σοφοκλέους.

Θά άνδραειν πολύ ή στάθμη της εύτυχίας της ανθρωπότη- τος, άν οι άνθρωποι εκαταλά- θαισαν την άξίαν των δώρων, που προσφέρει κάθε στάδιον ήλικας. Άλλ' όταν μάς προ- σφέρωνται τά δώρα αυτά, τά πα- ραμελούμε. Καί έτσι ή σήμε- ρινή ιδίως κοινωνία είναι γεμάτη από ανθρώπους, που θορνούν από νεώτα των, τά όποια ό ίδιοι έόκοτρωσαν, και πού τά αναζη- τούν, άργά πιά, προσφέροντες και την ψυχή των άκόμη ως άν- τιτίμιον. Είναι γεμάτη ή ζωή από τραγικούς φάουτο!

ΑΣΗΜ. ΓΙΑΛΑΜΑΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΑΥΤΟΚΥΡΙΑΡΧΙΑ

ΟΙ ΟΚΤΩ ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΕΤΕΣ ΠΟΥ ΔΙΔΟΥΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ

Η επιτυχία της ζωής άνήκει εις αυτόν που γνωρίζει εκείνον που θέλει, που κατέχει θέλησιν σθερνήν, που γνωρίζει να δια- τηρή εις τή θέσιν της ψυχής του μίαν βασικήν ιδέαν με την όποιαν και διά την όποιαν ζή.

Ό άνθρωπος που κατέχει μι- αν και μόνην μεγάλην ιδέαν εις τό ύπουνειδιστόν του, είναι ά- κρωδώς εκείνος, που θά κατορ- θώσιν να επιβλήθι. Η μόνιμος αυτή ιδέα δημιουργεί την δύνα- μιν. Έχει διαρκώς έμμερος του την εικόνα του σκοπού, που βε- λει να επιτύχη και το εσωτερι- κού του έγγυ ό υπαγορεύει: εις την κατάλληλον στιγμήν την κατάλληλον λέξιν, που πρέπει να ειπή την χειρονομίαν που πρέπει να κάνει την κί- νησιν που θα κάνει, διά ν' ά- ποτελέσουν όλα αυτά ένα σύν- λον εξηγητικόν διά την επι- τυχίαν του σκοπού του.

Η ιστορία άναφέρει από αιώ- νων πολλών άνθρώπων, οι ό- ποιοι, με μόνην την θέλησιν των, κατορθώσαν να πραγματο- ποιήσουν μεγάλα πράγματα. Άρκει να υπενθυμίσωμεν τον Κάτωνα, ό όποιος κάθε φοράν που ώμίλούσεν εις την Γερου- σίαν της Ρώμης, δεν παρέλειπε να ειπή τό περίφημον έκεί- νο: "Καταστραφήν ή Καρχη- δώνη!". Καί ή Καρχηδών κατε- στράφη, διότι ό Κάτωνας κατώ- θηκε να επιβάλή την ιδέαν αυ- τήν εις τόν ρωμαϊκόν λαόν.

Δεν πρόκειται θέσσαι όλοι οι άνθρωποι να γίνων Κάτωνες, αλλά είναι πολύ όρθον και πολύ ανώριμον να έχρι ό καθείς την δύναμιν της υποβολής έ- στω και άπέναντι του εαυτού του. Θά κερδίση πολύ εις την εργασίαν του, εις ύγειαν και αίσιοδοσίαν.

Είναι δύσκολον ν' άναπτύξω- μεν τάς ιδιότητας αυτές. Όχι και τόσο, όσοι κάθε άνθρωπος έχει έντός του τό σπέρμα όλων των άρετών και όλων των έλατ- τωμάτων. Δεν μένει, λοιπόν, παρά να περνώσωμεν τά έλατ- τώματα και ν' άναπτύσωμεν τά προτερήματα.

Τά κυριώτερα προτερήματα, που ήμπορεί ν' άναπτύξωι κάθε άνθρωπος είναι όκτώ. Θά τά ύ- ποδείξωμεν με την συμμόρφω- σιν νά τά άναπτύξετε όλοι, διά να κατορθώσετε έτσι να άποκτή- σετε μίαν προσωπικότητα, να βελτιώσετε την τύχην σας και

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

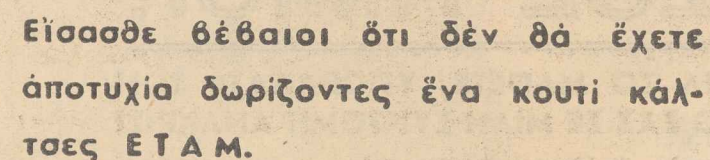
Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πράξεις μας την μεγαλυτέραν άπόδοσιν. Πρέπει να έχωμεν πεποίθησιν

Είτε ή ιδιότης, που έξαφα- λίζει εις τάς πρά

Δωροῦναι καὶ δέξασθαι
Εἶπα

Μπορείτε να διαλέξετε μεταξύ πολλών ποιοτήτων και τιμών εις τὰ Καταστήματα **Ε.Ε.Μ.**

“Οπου ἐπανέρχονται εἰς τὴν ἡμερησίαν διὰ-
ταξιν αἱ παλαιαὶ κομμώσεις ἄλλων ἐποχῶν...

Και ὁ Σαὶν Σιμέν ἔλεγε ὅτι μὲ
τὴ παράξενα ἐκείνα χηνοπατοῖ
γυναῖκες ἐφαίνοντο σὰν νὰ εἶχαν
τὸ κεφάλι στὴ μέση τοῦ σώματος.
Κάθε χηνοπατοῖ δὲν ἴπταν οπου
δαίνο μονάχα γιὰ τὸν ὄγκον τοῦ ἡ
γιὰ τὸ ὕψος. Στὴν κορυφὴ ἐτοποῦ
τοῦσαν τὴ πειὸ ἀβίθαινα πράγμα-
τα: πεταλούδες, πουλιά, ἀγγελου-
δια, ἀνὴρ, καρπούς, διάφορες εἰ-
δ. κόνες ἀπὸ χαρτόνι, φτερά καὶ ἀλ-

λα παρόμοια.

Ἡ Λεονώρα ὑπερφανεύονταν ὅτι κατώτερα κάποτε να πλέξη δὲ κατώτερα μέτρα κορδέλλα στὰ πλοῖσια μαλλιὰ τῆς Μαρίας Ἄντωνεττας.

Ἀργότερα, τὴν ἐποχὴ τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, ἡ ἀκαλοήθεια ποὺ ἐθιρῶνιμυενο τότε, ἀνάγκη τῆς ὁμορφῆς Παριζιάνες νὰ λανσάρουν τὴ μόδα τοῦ «τενίσμα τοῦ τὰν θυμάτων». Ἐξήριζαν τὰ μαλλιὰ στὸν αὐχένα καὶ ἔδεναν ῥωρὸν στὸν λαιμὸ μὴ κόκκινιν κορδέλλαισι γὰ μὴ δειξύν ἔτσι τὰ ἱκνὰ ποὺ ἄφωρε μὴ ὑποθετικὴ λαι-

Μὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ δεκάτου ἐνά-
του αἰῶνος τὸ κτένισμα τῶν γυ-
ναικῶν ἔγινε κάπως, πειρὸ λογικόν,
ἀν ὄχι καὶ ἀπολύτως αἰσθητικόν. Ἄ-
πὸ τότε δὲ ἄρχισε ἡ μεγάλη διά-

Στά 1893 ὁ Μαρσελ ἐφεῦρε τὴν ὀντυλασιόν, καὶ μετὰ τὸν πόλεμον μᾶς ἦρθε τὸ περμάντ, ποὺ βασίζεται σὲ μιὰ τριπλὴν ἀρχή: χημικῇ, φυσικῇ καὶ βιολογικῇ. Καί

την γυναικεῖαν ὡμορφίαν δὲν συζητεῖται πλέον. Ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν μοδίσταν, τὴν καπελλοῦ, τὸν γουναρᾶν, τὸν κοσμηματοπώλιν, ὁ κομμωτὴς δὲν στολίζει τὴν γυναι-

φραση τῶν χαρακτηριστικῶν, σὲ ἐ-
ναν χρωματισμὸν ἐπίδερμίδος. Καί
οἱ γυναῖκες χασομεροῦν ἐπὶ πολ-
λὰς ὥρες στὰ κομμωτήρια, ξέρον-
τας πόσο ἔχει νὰ ὠφεληθῇ ἡ ὠ-

ους εκδηλώνεται η τέχνη μας είναι
 άπειροι. Ένα μέτωπο μικρό ή με-
 γάλο, ένα πρόσωπο στρογγυλό ή
 μακρουλό θέλουν κτενίσματα διαφο-

τά χαρακτηριστικά, να δίδουμε περισσότερη έκφραση εις τὸ πρόσωπον».

Ἀκούστε τώρα καὶ μιὰ στιχομυθία μεταξὺ τοῦ φιλοσόφου Ντιντερό:

—Τι έβαλες άπάνου στο κεφάλι σου; ρωτάει κατάπληκτος ό Ντιντερό, βλέποντας την κόρη του μέ ένα μικροσκοπικό άμαζάκι στο κε-

— Δοιπόν, άκου πατέρα: έν πρώ-
τοις τὸ βλέμμα γίνεται ζωηρότερο,
τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ προσώπου μέ-
νει στὴ σκιά καὶ τὸ κάτω φαίνεται

Θέλετε να δώσετε μία μικρή
ναναστροφή στο σπίτι σας; Θέ-
τε να πίνετε ευχάριστη, υ-
σκεδαστική, θέλετε οι καλεσμέ-
σας να φύγουν με ευχάριστες
τυπώσεις και οείς να μη έκνε-
σθίτε από την κούραση και

Μπισκότα
χωρίς βούτυρο

Παίρνετε τρεις λίτρες γάλα
γραμμάρια προζύμι, 90 γραμμάρια
ζάχαρη σε σκόνη, 30 γραμμάρια
λάτι και άλευρον. Διαλύετε τὸ
ζύμι μέσα σε δύο λίτρες γάλα
ἐπὶ καὶ πάλιν ποιεῖτε λίτρον γάλα

το και την τριτη πληρω του
λακτος, επισης ζωει (η χλια
την ρινξετε μεσα εις ενα δο
μαζι με το αλατι και τη ζω
"Επειτα προσθετε το αναλο
αλευρον και ζυμωστε, αναμ
οντες ελα μαζι." Αριστε να
την." Επειτα κατασκευαετε σ
μακρες στρογγυλες φραντζ
τες σκεπαζετε ελασρα και τισ
φινετε να ανεθουν επι 24 ω
Κατοπιν τις κοβετε σε λεπτ
μαχια πλατους 3/4 εως 1 εκ
στομετρον και το ψουριζετε
φουρνο μεσας θερμιπτοις,
μικροποτο που θα αποκτησει
τη, θα εινε χρυσωο και κρι
στο.

Τέσσερα μοντέλλα νέων καπέλλων

Πώς νὰ φτιάνετε
τὸ πρόσωπό σας

Ὁ Λε Γκρός ἱδρυσε καὶ μιὰν «Ἀκαδημία τοῦ Κτενίσματος», τὰ μέλη τῆς ὁποίας ἐπῆλθαιναν στὰ σπύτια τῶν πελατισσῶν τοὺς με ἐπίσημον ἔνδυμα καὶ σπαθι στὸ

πλευρό! Ὁ Λέ Γκρός ἔγινε διάσημος ἀκόμη καὶ ἐπειδὴ ἔμαθε τὴν περίφημη τέχνην τοῦ εἰς τὸν Λεονάρ, τὸν διάσημον κομωτὴν τῆς Ντυμπάρρ καὶ τῆς Μαρίας Ἀντουα

Εἰς τὰ ἀπομνημονεύματά του ὁ Λεονάρδ γράφει μεταξύ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Μερικοὶ ἐξύμνησαν τὴν τέχνην μου εἰς τὴν Δελφίνον.

Εκείνο μωψ που δεν κατωρέωσαν
να κάμουν αί κυρίαι τής τιμής, τὸ
ἔκαμαν τὰ λόγια τής κυρίας Ντυ-
μπαρρύ....»

Μιὰν ἡμέραν ὁ Λεοναρ παρεκλή-
θη ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ νὰ μεταβῇ στὴν

θη να βρῇ κανένα εξαιρετικόν κτε
νισμα γιὰ τὴν Αὐτῆς Ὑψηλότητα.
Αὐτὸς ἔβαλε τὰ δυνατὰ του, ἔ-
καμε ἓνα ἀριστοῦργημα καὶ ἡ Μα-
ρία Ἀντουανέττα τὸν προσέλαβε ἰ-
διαιτέρου κοινωτῆς τῆς

Ὁ Λεονάρ περριφανεύτηκε γι' αὐτό, καὶ ἀπὸ τότε δὲν ἀσχολήθηκε μὲ ἄλλο τίποτε παρὰ μὲ τὴν ἐφευρέσειν νέων χτενισμάτων. Καὶ ἐπὶ τὴν πρῶτην ἀνάστασιν αὐτοῦ ἔπαι-

έφευρε α περίφημα εκείνα χτενίσματα, που το ύψος τους περνούσε το ένα μέτρο και στην κορυφή είχαν ένα πολεμικό πλοίο σε μικρογραφία. Ήταν η εποχή των υπερυψωμένων χτενισμάτων.

“Οἱ γυναῖκες, γράφει ἕνας χρονογράφος τῆς ἐποχῆς, ἀποφάσισαν νὰ θθάσουν στὸν οὐρανὸν μὲ τὰ μαλλιά τους. Καὶ μερικὲς θέλουν νὰ θθάσουν ὁκτώια πλεὶς ψηλά.”

...να φουσκούν ακόμα περισσότερο...»

A stylized illustration of two women in 1930s fashion. The woman on the left wears a red dress and a matching hat, while the woman on the right wears a dark dress and a black hat. They are standing in front of a background featuring large, stylized letters and a circular emblem with the word 'PATENT'.

QENTOP NT02101 IE92K1

ΦΕΡΕΝΤΖΒΑΡΟΣ

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΝ ΝΤΕΡΜΠΥ

“ΦΕΡΕΝΤΖΒΑΡΟΣ”

Η ΟΜΑΣ ΠΟΥ ΚΑΤΕΠΛΗΞΕ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΘΛΟΥΣ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ Κ. ΚΛ. ΠΑΛΛΙΟΛΟΓΟΥ

ΟΙ ποδοσφαιριστές της «Φερεντζβάρος» έφθασαν εις τας Άρνας την πρωίαν της παρελθούσης Παρασκευής και το πρώτον πού τους έκαμεν εντύπωση ήτο ο εθνομάρτυρας και ο ευχάριτος και θερμός καίρος. Έξελθόντων των ένδοξων ποδοσφαιριστών, πολύ περισσότερον διέτρυσαν από την Βουδαπέστη και ευρέθησαν εις την ανάγκην να δώσουν την πρώτην άμυνα πρὸς εἰς τὸ Ζάγκρεμ με θερμοκρασίαν 4 βαθμῶν ὑπὸ τὸ μῆνιν.

— Άλλα δὲ κράτησε δραπε αὐτὸς ὁ ὥρσιος καίρος ἕως τὴν Κυριακήν· ῥυθύνον ὁ συμπαικτικώτατος Δόκτωρ Σάροσι, ὁ δικηγόρος ποδοσφαιριστῆς.

XXX

Οι συγκεντρωμένοι εἰς τὸν ἀνταθλον φιλάθλοι τοὺς περιεργάζονται μετ' ἐπιμονῆς καὶ θαυμάσιον ἀπὸ πρῶτα τὸ μεγάλον ἀνταθλήματα, τὰ γερὰ ὅματα τὸν ὅσον ποδοσφαιριστῶν τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων γύρουν καλύτερα ἀπὸ τὰ τῶν Ἑλλήνων παικτῶν.

— Νὰ εἰδῶ τὸ λέντι. Κῦττα σὺν ἡ-
ρακάς εἶναι.

— Αὐτὸς εἶναι ὁ Λάζαρ, ὁ ταχυδα
κυλογράφος τῆς μπάλας.

— Ταχυδακυλογράφος μετὰ τὰ πό-
δια ἑαυτοῦ...

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΑΙΚΤΑΙ

Ἡ ἰσχυρὰ Οὐγγρικὴ ὁμάς ἐφθασε μετὰ τὴν πάλαι ἀνέναντι εἰς τὰς Ἀρνας, ὅλησάν μετὰ τὸν θερμότη-
τατα Τικονί, τοὺς ὁμοσφαιριστάς Τάτσαϊ—Πάλγκαρ, τοὺς μέσους Μά-
γος, Σάροσι, Πίλ, Λάζαρ, Πόζα καὶ τοὺς κυνηγούς Μπρό Γκάτσι, Σά-
ροσι Δο, Τόλντι, Κέμεν, Χάρσθαι καὶ Κίς. Ἀρκύνος τῆς ἀποστολῆς εἶναι ὁ Δο. Λουδοβίκος Τότ, συνο-
δὸς ὁ ταυίας Κ. Ἀδελφὸς Νάντος καὶ ὁ προπονητὴς Κ. Γκιόργκι Χλά-
δω.

Ὁ ἑταίρος θερμότητος Χάντος καὶ εἰς κυνηγὸς ὁ Γκιόργκι ἐπαυ-
ματίσθησαν κατὰ τὸν ἄνθρωπον
ἐδωσαν ἡ Φερεντζβάρος εἰς τὸν πό-
λιν Μπρόβρο τῆς Γιουνγκολαυίας
πρὸς τὴν ὁμάδα Σ. Κ. Μπάτα (ὁ
παικτικὸς μετὰ τὸν Σάροσι) καὶ
ἐπὶ τὴν ὁμάδα Σ. Κ. Μπάτα.

ΡΕΚΟΡ ΚΑΡΤ—ΠΟΤΑ

Εἰς τὸ Ἀκρόπολ Πελάσει, ὅπου
κατέλυσαν οἱ ποδοσφαιριστῆς ἐπὶ
παικτικῶν μετὰ τὸν ὅσον εἰς τὸ γρά-
φισι καὶ ποτῶν, ἐνῶ ὁ συνο-
δὸς τὴν ὁμάδα νεαρῶς Οὐγγρῶν
διαπαικτῆς Κ. Σινκετὶ ἐτοιμάζει ἄν
ταποκρίσιν πρὸς τὴν ἡμέτερον
ἐπὶ τῆς.

— Ἐνταῦθα πρὸς τὸν θερμότη-
τατα ἐδωκεν 17 βαθμῶν, ἀνταθλή-
τε τὴν κατὰ τὸν ἄνθρωπον, πρὸς
τοὺς ἐκείνους τὸν κύνιν.

Κάποιον μὴν περιεβόη στα τρα-
πέζια τοῦ ἀσπασίου ὅπου γράφον
οἱ ποδοσφαιριστῆς καὶ μαζεύουσιν ἐν
διαφορετικῶν ἀπομνημονίων ἀπὸ τῶν
ποσάτων ποῦ ἔγραψαν. Κατανάλωσις
αἰρία.

Ὁ μικρὸς Σάροσι ἐγράφει 45, ὁ
Τάτσαϊ 40, ὁ Μπρό ἐτοιμάσει πρὸς
ἀποστολὴν 35, ὁ Τόλντι 30, ὁ Λά-
ζαρ 18, ὁ Μάγος 30, ὁ Πόζα 15, ὁ
Σάροσι 20.

— Μὰ γιὰ τί τόσο λίγα ὁ Πόζα-
καρ;

— Τὴν ἐρώτησιν μὴν ἤκουσαν ὁ
προπονητὴς Κ. Χλάδω, ὁ ὁποῖος
καὶ ἐπενέβη.

— Πρὸς Θεοῦ... Μὴν εὐχεσθε νὰ
στελεῖν περισσότερα. Πρέπει καὶ
ζέρετε ὅτι καὶ τὰ 15 αὐτὰ κάρ-
ποσάτα ἀπευθύνονται πρὸς νεαρῶς
καρδίας τῆς Βουδαπέστης. Ὁλέστε
λοιπὸν νὰ τοῦ αὐξήσετε τὸ χαρέμι;

— Καὶ ὁ Σάροσι;

— Αὐτὸς ὁμοσφαιριστὴς κρατεῖ
τὸν ρεκόρ ἀποστολῆς κάρτ—ποσά-
τα. Ἀπὸ τὴν Γαλλοὶδον ἀπὸ μὲν
ἐπὶ τὴν ἀπὸ τὴν 100. Τῶν ἀπο-
μνημονίων τὴν ἀποδοκίμα.

ΠΡΟΠΟΝΗΣΙΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς εἰς
τὸ γυμνασιὸν τοῦ Πανεπιστημίου ἐκα-
μα ἐλαφρὸν προπνοῖον. Ἦθελον
μετὰ τὸν ὅσον πρὸς τὸν ὅσον
ποῦν εἰς αὐτὴν τὴν προπνοῖον ὁ
λοιὸς οἱ Ἑλλήνων ποδοσφαιριστῶν
γιὰ νὰ καταλάβουν τὴν εἰρήνην
ποδοσφαιριστῶν ἑνὸς ποικίλου. Ἦτο ἑλ-
πὴ προπνοῖον διότι οἱ ποδοσφαι-
ριστῆς.

ριστῶν τῆς Φερεντζβάρος ἦσαν καὶ
ρασμένον ἀπὸ τὸ ταξίδι Ἑκράτ-
την ὅσον ἐπὶ δύο ὥρας. Οἱ παίκται
ἔκαμαν πολλοὺς γύρους βάδιμα,
δρόμους ταχυποδίου καὶ ἀντοχῆς γυ-
μναστικῆς, προπνοῖον.

Οἱ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Ἡ πρώτη ἐμφάνισις τῶν διδα-
σκάλων τοῦ ποδοσφαίρου Οὐγγρῶν
παικτῶν ἀπεκαρδίσαν ὀλίγους, ἐν-
θεταίσε πολλοὺς, τὰς χιλιάδας τῶν
φιλάθλων. Οἱ ἀποκαρδισθέντες εἰ-
νε ὀλίγοι. Εἶνε οἱ ἀδύνατοι ποῦ
νομίζον ἐπὶ σκοπὸς μόνος τῆς με-
τακλίσεως τῆς ἰσχυρῆς Εὐρώπα-
κῆς ὁμάδος, εἶνε νὰ τὴν νικήσω-
με, νὰ τὴν... Δεῖρουμε, ὅπως λένε
εἰς τὴν ποδοσφαιρικὴν γλῶσσον. Οἱ
πολλοὶ, ὅμως, αἱ χιλιάδες τῶν φιλά-
θλων καταπλάσαντες τὴν ἀρχὴν,
ἐνεθουσιάζοντες κατόπιν ἀπὸ τὸ
ἀριστοτεχνικὸν παικτικὸν τὴν ἐξ-
έλιξιν.

Οἱ πρῶτοι ἤθελαν νὰ νικήσῃ ὁ
Πειραιεύς. Κάποιος μάλιστα ἀπὸ τῆς
θεσῆς τῶν ὁρίων, ὅταν ὁ διαπαικτῆς
Κ. Στ. Χατζοπούλου ἐπορεύετο πρὸς
τὸν ὅσον τῶν Οὐγγρῶν, ὅπου οἱ
Ἑλλήνες ἐπρόκειτο νὰ σημειώ-
σουν κτύπημα κόρνερ, ἐφώνασε.

— Σβῆρα καὶ κἀνα πένολτι ρε δι-
απαικτῆ. Τὴν τόσσα θὰ χάσῃς ἡ
τὰ ραφίκα;

— Ἐνὰς ἄλλος ἀπὸ τὴν νέαν ἐξέ-
λιξιν.

Οἱ ἡράκλειος κυνηγὸς τῆς
Φερεντζβάρος Τόλντι

— Νὰ σὺ πῶ ἐγὼ βρὲ παιδιὰ;
Νὰ τοὺς δέσωμεν τὰ πόδια τῶν
Οὐγγρῶν. Νὰ τοὺς βάλουμε 10
γκόλ καὶ νὰ τοὺς ἀποκρίσῃς ὅτε-
ρα.

Οἱ ἄλλοι, οἱ ψυχραῖοι φιλάθλοι
ἔμεναν ἐνθουσιάζοντες. Διότι εἶδαν
ἐνὰ ἀπὸ τὰ καλύτερα ποδοσφαιρικὰ
σύνολα ποῦ ἐπεσκέφθησαν ποτὲ τὴν
ὁμάδα. Εἶδον 11 ποδοσφαιριστάς
ποῦ ἔφεραν γιὰ πρῶτον ἄλμα καὶ με-
τὰ τοῦ σκοποῦ κλυτοῦν τὴν μπάλαν.

Οἱ φιλάθλοι δεσάτι τῶν Ἀθηνῶν
καὶ τοῦ Πειραιῶς ἀπλάσαντες τὸν ὅ-
ριον παικτικὸν μὴς ὁμάδος πρὸς τὴν
δικαίωσις πλήρως τὴν ὁμίαν τῆς
μὴς ἀπὸ τῆς ἰσχυρῆς καὶ τε-
χνικῆς ὁμάδος τῆς Εὐρώπης.
Ἀπλάσαντες οἱ φιλάθλοι μὴς τὸ
παικτικὸν παικτικὸν, οἱ ὁποῖοι δικαίως
θεωροῦνται διδάσκαλοι.

Δρ. ὅταν ὁ ἐπὶ τῶν γυμνασίων, Κ.
Στ. Τσινγκοπούλου ἀνακοινῇ μὴς
κατέβησαν τῶν Ἑλλήνων. Διότι ὁ
Ζωγράφος ἐξέδω ἀριστὰ ὑπέπεσαν
εἰς σφάλμα, ἄριστος νὰ βρῇ. Ἄλλο
ὁ Ἀπονομήρας Πειραιῶν τῶν
ἡμερῶν ἀπὸ τῶν ἐκείνους πρὸς τὸν
χαρίζον, γύρουν καὶ...
— Ἐνὰς κατὰ ρε κύριε, νὰ μοῦ τὲ

ὁ ὁμοσφαιριστῆς τῆς Φερεντζ-
βάρος Πόλγκαν ἐν ὁράσει.

Αὐτὰ τὰ προσόντα μπορεῖ νὰ τὰ
αὐξήσῃ ὁ παῖς μετὰ συνεκτικῆς
ἐπιμέλειαν προπνοῖον. Οἱ δικαίως
ποδοσφαιριστῆς παραμελοῦν αὐτὸ
τὸ σμῆμα—τὸ κυριώτερον—καὶ γιὰ
αὐτὸν ἀργῶν νὰ ποδοσφαιριστῶν
αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἐκείνους πρὸς τὸν
χαρίζον, γύρουν καὶ...
— Ἐνὰς κατὰ ρε κύριε, νὰ μοῦ τὲ

ὁ ὁμοσφαιριστῆς τῆς Φερεντζ-
βάρος Πόλγκαν ἐν ὁράσει.

Αὐτὰ τὰ προσόντα μπορεῖ νὰ τὰ
αὐξήσῃ ὁ παῖς μετὰ συνεκτικῆς
ἐπιμέλειαν προπνοῖον. Οἱ δικαίως
ποδοσφαιριστῆς παραμελοῦν αὐτὸ
τὸ σμῆμα—τὸ κυριώτερον—καὶ γιὰ
αὐτὸν ἀργῶν νὰ ποδοσφαιριστῶν
αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἐκείνους πρὸς τὸν
χαρίζον, γύρουν καὶ...
— Ἐνὰς κατὰ ρε κύριε, νὰ μοῦ τὲ

ὁ ὁμοσφαιριστῆς τῆς Φερεντζ-
βάρος Πόλγκαν ἐν ὁράσει.

Αὐτὰ τὰ προσόντα μπορεῖ νὰ τὰ
αὐξήσῃ ὁ παῖς μετὰ συνεκτικῆς
ἐπιμέλειαν προπνοῖον. Οἱ δικαίως
ποδοσφαιριστῆς παραμελοῦν αὐτὸ
τὸ σμῆμα—τὸ κυριώτερον—καὶ γιὰ
αὐτὸν ἀργῶν νὰ ποδοσφαιριστῶν
αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἐκείνους πρὸς τὸν
χαρίζον, γύρουν καὶ...
— Ἐνὰς κατὰ ρε κύριε, νὰ μοῦ τὲ

ὁ ὁμοσφαιριστῆς τῆς Φερεντζ-
βάρος Πόλγκαν ἐν ὁράσει.

Αὐτὰ τὰ προσόντα μπορεῖ νὰ τὰ
αὐξήσῃ ὁ παῖς μετὰ συνεκτικῆς
ἐπιμέλειαν προπνοῖον. Οἱ δικαίως
ποδοσφαιριστῆς παραμελοῦν αὐτὸ
τὸ σμῆμα—τὸ κυριώτερον—καὶ γιὰ
αὐτὸν ἀργῶν νὰ ποδοσφαιριστῶν
αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἐκείνους πρὸς τὸν
χαρίζον, γύρουν καὶ...
— Ἐνὰς κατὰ ρε κύριε, νὰ μοῦ τὲ

ὁ ὁμοσφαιριστῆς τῆς Φερεντζ-
βάρος Πόλγκαν ἐν ὁράσει.

Αὐτὰ τὰ προσόντα μπορεῖ νὰ τὰ
αὐξήσῃ ὁ παῖς μετὰ συνεκτικῆς
ἐπιμέλειαν προπνοῖον. Οἱ δικαίως
ποδοσφαιριστῆς παραμελοῦν αὐτὸ
τὸ σμῆμα—τὸ κυριώτερον—καὶ γιὰ
αὐτὸν ἀργῶν νὰ ποδοσφαιριστῶν
αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἐκείνους πρὸς τὸν
χαρίζον, γύρουν καὶ...
— Ἐνὰς κατὰ ρε κύριε, νὰ μοῦ τὲ

ὁ ὁμοσφαιριστῆς τῆς Φερεντζ-
βάρος Πόλγκαν ἐν ὁράσει.

Αὐτὰ τὰ προσόντα μπορεῖ νὰ τὰ
αὐξήσῃ ὁ παῖς μετὰ συνεκτικῆς
ἐπιμέλειαν προπνοῖον. Οἱ δικαίως
ποδοσφαιριστῆς παραμελοῦν αὐτὸ
τὸ σμῆμα—τὸ κυριώτερον—καὶ γιὰ
αὐτὸν ἀργῶν νὰ ποδοσφαιριστῶν
αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἐκείνους πρὸς τὸν
χαρίζον, γύρουν καὶ...
— Ἐνὰς κατὰ ρε κύριε, νὰ μοῦ τὲ

ὁ ὁμοσφαιριστῆς τῆς Φερεντζ-
βάρος Πόλγκαν ἐν ὁράσει.

Αὐτὰ τὰ προσόντα μπορεῖ νὰ τὰ
αὐξήσῃ ὁ παῖς μετὰ συνεκτικῆς
ἐπιμέλειαν προπνοῖον. Οἱ δικαίως
ποδοσφαιριστῆς παραμελοῦν αὐτὸ
τὸ σμῆμα—τὸ κυριώτερον—καὶ γιὰ
αὐτὸν ἀργῶν νὰ ποδοσφαιριστῶν
αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἐκείνους πρὸς τὸν
χαρίζον, γύρουν καὶ...
— Ἐνὰς κατὰ ρε κύριε, νὰ μοῦ τὲ

ὁ ὁμοσφαιριστῆς τῆς Φερεντζ-
βάρος Πόλγκαν ἐν ὁράσει.

Αὐτὰ τὰ προσόντα μπορεῖ νὰ τὰ
αὐξήσῃ ὁ παῖς μετὰ συνεκτικῆς
ἐπιμέλειαν προπνοῖον. Οἱ δικαίως
ποδοσφαιριστῆς παραμελοῦν αὐτὸ
τὸ σμῆμα—τὸ κυριώτερον—καὶ γιὰ
αὐτὸν ἀργῶν νὰ ποδοσφαιριστῶν
αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἐκείνους πρὸς τὸν
χαρίζον, γύρουν καὶ...
— Ἐνὰς κατὰ ρε κύριε, νὰ μοῦ τὲ

ὁ ὁμοσφαιριστῆς τῆς Φερεντζ-
βάρος Πόλγκαν ἐν ὁράσει.

Αὐτὰ τὰ προσόντα μπορεῖ νὰ τὰ
αὐξήσῃ ὁ παῖς μετὰ συνεκτικῆς
ἐπιμέλειαν προπνοῖον. Οἱ δικαίως
ποδοσφαιριστῆς παραμελοῦν αὐτὸ
τὸ σμῆμα—τὸ κυριώτερον—καὶ γιὰ
αὐτὸν ἀργῶν νὰ ποδοσφαιριστῶν
αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἐκείνους πρὸς τὸν
χαρίζον, γύρουν καὶ...
— Ἐνὰς κατὰ ρε κύριε, νὰ μοῦ τὲ

ὁ ὁμοσφαιριστῆς τῆς Φερεντζ-
βάρος Πόλγκαν ἐν ὁράσει.

Αὐτὰ τὰ προσόντα μπορεῖ νὰ τὰ
αὐξήσῃ ὁ παῖς μετὰ συνεκτικῆς
ἐπιμέλειαν προπνοῖον. Οἱ δικαίως
ποδοσφαιριστῆς παραμελοῦν αὐτὸ
τὸ σμῆμα—τὸ κυριώτερον—καὶ γιὰ
αὐτὸν ἀργῶν νὰ ποδοσφαιριστῶν
αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἐκείνους πρὸς τὸν
χαρίζον, γύρουν καὶ...
— Ἐνὰς κατὰ ρε κύριε, νὰ μοῦ τὲ

ὁ ὁμοσφαιριστῆς τῆς Φερεντζ-
βάρος Πόλγκαν ἐν ὁράσει.

Αὐτὰ τὰ προσόντα μπορεῖ νὰ τὰ
αὐξήσῃ ὁ παῖς μετὰ συνεκτικῆς
ἐπιμέλειαν προπνοῖον. Οἱ δικαίως
ποδοσφαιριστῆς παραμελοῦν αὐτὸ
τὸ σμῆμα—τὸ κυριώτερον—καὶ γιὰ
αὐτὸν ἀργῶν νὰ ποδοσφαιριστῶν
αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἐκείνους πρὸς τὸν
χαρίζον, γύρουν καὶ...
— Ἐνὰς κατὰ ρε κύριε, νὰ μοῦ τὲ

ὁ ὁμοσφαιριστῆς τῆς Φερεντζ-
βάρος Πόλγκαν ἐν ὁράσει.

Αὐτὰ τὰ προσόντα μπορεῖ νὰ τὰ
αὐξήσῃ ὁ παῖς μετὰ συνεκτικῆς
ἐπιμέλειαν προπνοῖον. Οἱ δικαίως
ποδοσφαιριστῆς παραμελοῦν αὐτὸ
τὸ σμῆμα—τὸ κυριώτερον—καὶ γιὰ
αὐτὸν ἀργῶν νὰ ποδοσφαιριστῶν
αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἐκείνους πρὸς τὸν
χαρίζον, γύρουν καὶ...
— Ἐνὰς κατὰ ρε κύριε, νὰ μοῦ τὲ

ὁ ὁμοσφαιριστῆς τῆς Φερεντζ-
βάρος Πόλγκαν ἐν ὁράσει.

Αὐτὰ τὰ προσόντα μπορεῖ νὰ τὰ
αὐξήσῃ ὁ παῖς μετὰ συνεκτικῆς
ἐπιμέλειαν προπνοῖον. Οἱ δικαίως
ποδοσφαιριστῆς παραμελοῦν αὐτὸ
τὸ σμῆμα—τὸ κυριώτερον—καὶ γιὰ
αὐτὸν ἀργῶν νὰ ποδοσφαιριστῶν
αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἐκείνους πρὸς τὸν
χαρίζον, γύρουν καὶ...
— Ἐνὰς κατὰ ρε κύριε, νὰ μοῦ τὲ

ὁ ὁμοσφαιριστῆς τῆς Φερεντζ-
βάρος Πόλγκαν ἐν ὁράσει.

Αὐτὰ τὰ προσόντα μπορεῖ νὰ τὰ
αὐξήσῃ ὁ παῖς μετὰ συνεκτικῆς
ἐπιμέλειαν προπνοῖον. Οἱ δικαίως
ποδοσφαιριστῆς παραμελοῦν αὐτὸ
τὸ σμῆμα—τὸ κυριώτερον—καὶ γιὰ
αὐτὸν ἀργῶν νὰ ποδοσφαιριστῶν
αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἐκείνους πρὸς τὸν
χαρίζον, γύρουν καὶ...
— Ἐνὰς κατὰ ρε κύριε, νὰ μοῦ τὲ

ὁ ὁμοσφαιριστῆς τῆς Φερεντζ-
βάρος Πόλγκαν ἐν ὁράσει.

Αὐτὰ τὰ προσόντα μπορεῖ νὰ τὰ
αὐξήσῃ ὁ παῖς μετὰ συνεκτικῆς
ἐπιμέλειαν προπνοῖον. Οἱ δικαίως
ποδοσφαιριστῆς παραμελοῦν αὐτὸ
τὸ σμῆμα—τὸ κυριώτερον—καὶ γιὰ
αὐτὸν ἀργῶν νὰ ποδοσφαιριστῶν
αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἐκείνους πρὸς τὸν
χαρίζον, γύρουν καὶ...
— Ἐνὰς κατὰ ρε κύριε, νὰ μοῦ τὲ

ὁ ὁμοσφαιριστῆς τῆς Φερεντζ-
βάρος Πόλγκαν ἐν ὁράσει.

Αὐτὰ τὰ προσόντα μπορεῖ νὰ τὰ
αὐξήσῃ ὁ παῖς μετὰ συνεκτικῆς
ἐπιμέλειαν προπνοῖον. Οἱ δικαίως
ποδοσφαιριστῆς παραμελοῦν αὐτὸ
τὸ σμῆμα—τὸ κυριώτερον—καὶ γιὰ
αὐτὸν ἀργῶν νὰ ποδοσφαιριστῶν
αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἐκείνους πρὸς τὸν
χαρίζον, γύρουν καὶ...
— Ἐνὰς κατὰ ρε κύριε, νὰ μοῦ τὲ

ὁ ὁμοσφαιριστῆς τῆς Φερεντζ-
βάρος Πόλγκαν ἐν ὁράσει.

Αὐτὰ τὰ προσόντα μπορεῖ νὰ τὰ
αὐξήσῃ ὁ παῖς μετὰ συνεκτικῆς
ἐπιμέλειαν προπνοῖον. Οἱ δικαίως
ποδοσφαιριστῆς παραμελοῦν αὐτὸ
τὸ σμῆμα—τὸ κυριώτερον—καὶ γιὰ
αὐτὸν ἀργῶν νὰ ποδοσφαιριστῶν
αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἐκείνους πρὸς τὸν
χαρίζον, γύρουν καὶ...
— Ἐνὰς κατὰ ρε κύριε, νὰ μοῦ τὲ

ὁ ὁμοσφαιριστῆς τῆς Φερεντζ-
βάρος Πόλγκαν ἐν ὁράσει.

Αὐτὰ τὰ προσόντα μπορεῖ νὰ τὰ
αὐξήσῃ ὁ παῖς μετὰ συνεκτικῆς
ἐπιμέλειαν προπνοῖον. Οἱ δικαίως
ποδοσφαιριστῆς παραμελοῦν αὐτὸ
τὸ σμῆμα—τὸ κυριώτερον—καὶ γιὰ
αὐτὸν ἀργῶν νὰ ποδοσφαιριστῶν
αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἐκείνους πρὸς τὸν
χαρίζον, γύρουν καὶ...
— Ἐνὰς κατὰ ρε κύριε, νὰ μοῦ τὲ

ὁ ὁμοσφαιριστῆς τῆς Φερεντζ-
βάρος Πόλγκαν ἐν ὁράσει.

Αὐτὰ τὰ προσόντα μπορεῖ νὰ τὰ
αὐξήσῃ ὁ παῖς μετὰ συνεκτικῆς
ἐπιμέλειαν προπνοῖον. Οἱ δικαίως
ποδοσφαιριστῆς παραμελοῦν αὐτὸ
τὸ σμῆμα—τὸ κυριώτερον—καὶ γιὰ
αὐτὸν ἀργῶν νὰ ποδοσφαιριστῶν
αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἐκείνους πρὸς τὸν
χαρίζον, γύρουν καὶ...
— Ἐνὰς κατὰ ρε κύριε, νὰ μοῦ τὲ

ὁ ὁμοσφαιριστῆς τῆς Φερεντζ-
βάρος Πόλγκαν ἐν ὁράσει.

πὸ τὰ μαθήματα ποῦ τοὺς ἐδωσαν
ἡ Φερεντζβάρος;

Οἱ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Ἡ πρώτη ἐμφάνισις τῶν διδα-
σκάλων τοῦ ποδοσφαίρου Οὐγγρῶν
παικτῶν ἀπεκαρδίσαν ὀλίγους, ἐν-
θεταίσε πολλοὺς, τὰς χιλιάδας τῶν
φιλάθλων. Οἱ ἀποκαρδισθέντες εἰ-
νε ὀλίγοι. Εἶνε οἱ ἀδύνατοι ποῦ
νομίζον ἐπὶ σκοπὸς μόνος τῆς με-
τακλίσεως τῆς ἰσχυρῆς Εὐρώπα-
κῆς ὁμάδος, εἶνε νὰ τὴν νικήσω-
με, νὰ τὴν... Δεῖρουμε, ὅπως λένε

Ο ΚΑΖΑΜΙΑΣ ΜΑΣ

Ιανουάριος
Θα γραφεί σ' τ' όνομά μας μία μεγάλη διαθήκη. 'Αλλά στο τέλος του μηνός δεν θα έχουμε να πω-
ρούμε το νοίκι.
Θ' αγαπήσουμε μία νέα με υπόληψη και τιμή.
'Αλλά μόλις την παντρευτούμε, θα φωνάσουμε τη
μαμή.

Φεβρουάριος
Θα ράψουμε καινούργιο φράκο και στην παράσταση
ένος ζένου θιάσου θα πάμε.
'Αλλά την άλλη μέρα, θα το θάλουμε ενέχυρο
το φράκο, για να φάμε.

Μάρτιος
Θα κατοχυρωθί όριστικώς η παγκόσμιος ειρήνη.
'Αλλά συγκρόνας λίγοι Κινέζοι θα έχουν μείνει.

Απρίλιος
Θα μάθουμε, ότι οι κυρία Γιώτα 'Αργυροπούλου
και Τωτ' Λιάσα απέσυρθησαν από το θέατρο και
δ' ακούσουμε πια τη γλυκερά τους τη μιλι.
'Αλλ' αυτό θα γίνει τίν... Πρωταπριλιά.

Μάιος
Θα έορτασθί η "Ημέρα της εργασίας" και θα
θραυθενθί οι εργατικοί και της δουλειάς οι φίλοι.
Θα μάς θυμηθούν, άρα γε, και μάς, που θα δου-
λεύουμε... στο καφενείο το τάβλι και το σκαμ-
πίλι.

Ιούνιος
Θα συγκεντρωθούν πολλά σιτηρά από κάθε
της 'Ελλάδος γωνία.
'Αλλά και πάλι δεν θα φτηνίηρ ό... καφές στα
καφενεία.

Ιούλιος
Στά μπαιν-μίζε έπικρατεί λόγω της ζέσης μεγά-
λη γυνμία. 'Ο καθείς ξεντύνεται και στην άμμο ξα-
πλώνεται.
'Αλλά κι' όποιος καθήση σ' έξοχικό κέντρο ή
περιουτελείας... γυμνώνεται.

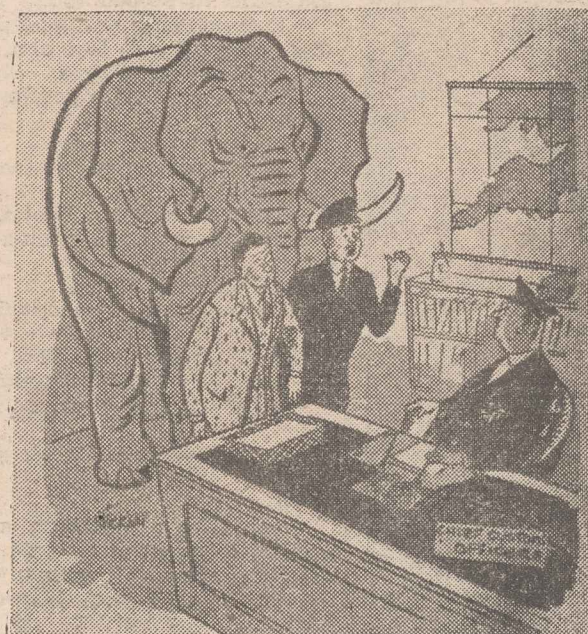
Σεπτέμβριος
Την πρώτη του μηνός για την αλλαγή σπιτιών ό-
λοι σκοπεύονται.
'Αλλά και όλοι οι γαλλικοί θιάσοι στην 'Αθήνα με
τακομίζονται.

Οκτώβριος
Συνεχίζονται οι μετακομίσεις και τα θράδια όλοι
αι καθώς πρέπει σπας παραστάσεις ζένου θιάσου με-
τακομίζονται με τα έτερα των ήμιση.
Και την επομένην τα τριακοδράκια των μετε-
κομίζονται στο Παρίσι.

Νοέμβριος
Μεγάλο έγκλημα θα μάς αναστατώση και κανείς
δυσκίνητος δεν θα μείνη.
'Αλλά θα ησυχάσουμε, διότι θα διαπιστωθί έγκαι-
ρος, ότι πρόκειται περ' της επετείου της αναθί-
σεως της... 'Σταχτοπούτας' των Μαμάκη-Γιοκρίνη.

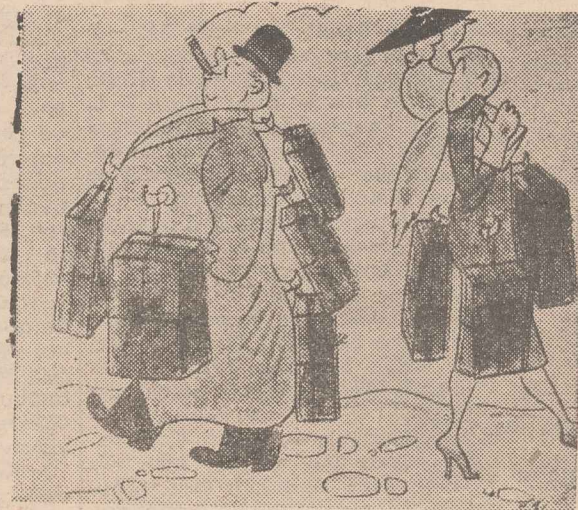
Δεκέμβριος
Θα ξαναγραφώ Καζαμιάν, σάν αυτόν, και θα σ' ός
αλλάξω πάλι την πισί.
Και μάλιστα θα'ω μεγαλύτερο κέφι, διότι ό κ.
Ρουβελάτ θα μούρη στείλει δώρο για να ζύνω το
μολύβι μου έναν... ούρανοζύστη.

Ο Κ. ΚΑΖΑΜΙΑΣ

ΔΥΣΚΕΡΕΣ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΝ

—'Ο κύριος από δώ έπικειρούσε να περάση
κρυφά από το Τελωνείο αυτό το ζώο.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ
Διά να μεταφέρωνται άκόπως τα δώρα

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΠΕΡΑΣΕ

"Ένας χρόνος πέρασε...
Και λίγο μάς έγέρασε!...
Μονάχα τις γυναίκες μάς, πέρω... δεν τις έτάραξε
τό έτος, που τό παρελθόν επέρασε και άραξε.
Αυτές θα διατηρήσουν με πίσια και κακία,
άν κι' ένας χρόνος πέρασε, τίν... ίδια ηλικία.

"Ένας χρόνος πέρασε...
Και πίκρες μάς έκέρασε!
'Εν πρώτοις ός μιλήσουμε με θλίψη κι' άγωνία
για τόν καινή, που γίνεται εκεί στην 'Ισπανα...
Αυτός, λοιπόν, ό πόλεμος πούφερε τόνον πόνο
θα συμπληρώση σήμερα και άλλον ένα χρόνο.
Και έτσι λίγα έτη
τού λειπώνε εισέτι
για ν' άπαρτήση μία σωστή στα χρόνια άπαρτία
τούτέστι για να κλείση μία... έκαστονταετία.

"Ένας χρόνος πέρασε...
Και τό παλτό μάς γέρασε!
Μέσα εις τό Τριαντακτώ, που φεύγει όριστικώς
ένος μονάχα έγινε ακαδημαϊκός.
Οί θέσεις του ίδιούμας πολύ άργά κενώνονται.
Και δι' αυτό φεδώνται.
Οί Σκίπες, πώπ και έτεραί φίμαι, μάς έκλεκται
πώς στην 'Ακαδημία μάς δ' θαύμουνε ποτέ.
Γι' αυτό και θα ζητήσουν ενεγκεν συντομίας
όλοι αυτοί οι λόγιοι, που τούς διακρίνει ζέσις
να γίνουν τό ταχύτερο και της 'Ακαδημίας
πέντ' έξη... παραρτήματα, για ν' αύξηθούν οι θέσεις.

"Ένας χρόνος πέρασε...
Και τέρψεις μάς έκέρασε!
'Ο, για όκοφθίτε, αγαπώτοι! 'Επέρω' ένα έτος,
που σ' όλους μάς άληθινά άξέχατο θα μείνη
και ένα έργο μονάχα συνεγραφεν άνέτως
ή νέα έκλεκτή δώδε Μαμάκη-Γιοκρίνη!
Κι' έτσι, μέσ' στο Τριαντακτώ, σ' έναν κοτζάμου
χρόνο

"Ένας χρόνος πέρασε...
Και λίγο μάς έγέρασε!
Μονάχα ό Σεπόπουλος, της τέχνης μάς άθάνα
εις τις φωτογραφίες του μένει παιδάκι πάντα.
Αυτός, λοιπόν, ό λόγιος, πούναυ στο ύφος ακέτος
κάτι τό άσυνήθιστο διέπραξεν εφέτος.
Χρόνος σωτός επέρασε και λές και τώκε τάμα
καμμία —τι περίεργό! δεν έκαμε ρεκλάμα.

"Ένας χρόνος πέρασε...
Και πλῆξ μάς έκέρασε!
'Αλλ' εύτυχώς κατέφθασε, πρό ήμερών, στην πόλι μάς
κι' ό Χάρρυ Πήνρ όπ' τό Παρί
τού σινεμά τό ραβόρ
και έτσι συγκινήθηκε λίγο τό πορτοφόλι μάς.

"Ένας χρόνος πέρασε...
Και ή σπύλη μου έγέρασε.
Με στίχους σ' ός τυρύνεται έναυν άκόμη χρόνο
κι' όσεις με ύπομεινате με... θλίψη και με πόνο.
Καθ' όλο αυτό τό διάστημα έγραψα τόνους στίχους
και τόνους αναγνώστας μου δεν άφησα ήσυχούς.
Στῶν στίχων μου τό διάβασμα με... δυσθυμία πέσανε
χρόνος παρήλθε όλόκληρος και όμως... δ' με δ'...
(σας!)
Ο ΜΑΚΑΣ

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ ΕΙΔΩΝ-ΕΙΔΩΝ

Χαμένοι — Κερδισμένοι
Κι' εφέτος την Πρωτοχρονία θα μιλήσουμε.
Και τίν τύχη μάς πάλι θα παίξουμε.
'Η ζωή είναι ένα παιχνίδι, άριμένως.
Και θγαίνει ό καθείς χαμένος ή κερδισμένος.

"Ηλθε ή όπερα της Φραγκφούρτης πρό ήμερών
Και είχαμε μαζί της ένα παιχνίδι τυχερόν.
'Εχάσαμε μέν τό άντίπμον του είσιπριου
'Αλλ' έκερδίσαμε... ύπνον έξάφων εντός του
(θεωρείου.

"Ο κ. Πώπ έγκατέλειψε τη γκρίνια και τίν άθυμία
Δέν τρώγεται πια με τούς 'Ακαδημαϊκούς, διότι δέν
(τόν έδωσαν στην 'Ακαδημία
Και, επί τέλους, έκερδίσαμε τίν ησυχία μάς
(απ' αυτό τό γυναικάκι...
'Αλλ' έλα που έχασαμε... τό γλεντάκι!...

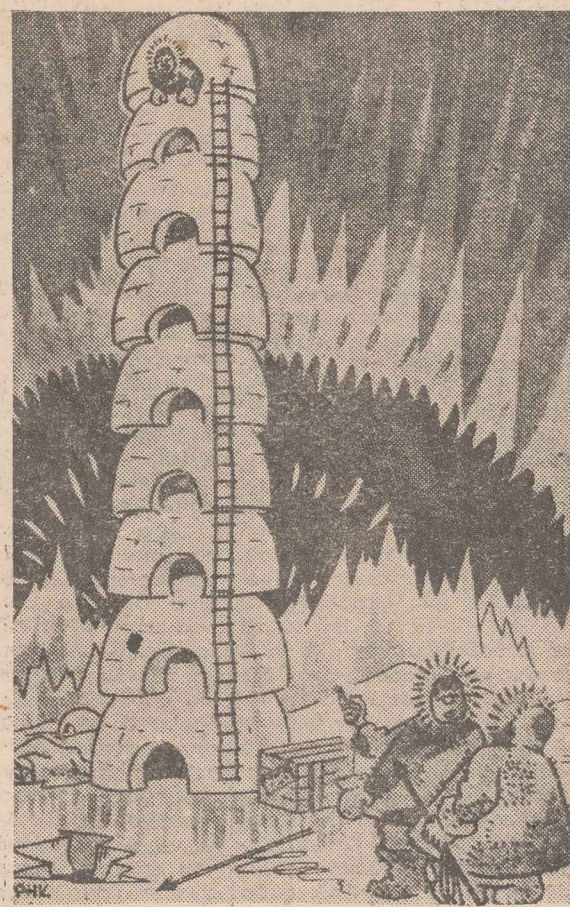
"Υπεδέχθημεν και τόν κ. Μπώρ, τόν Χάρρυ,
Είχε και θιάσον μαζί του.
'Εχάσαμε μέν τό τριακο-άρι
'Αλλ' έκερδίσαμε... τίν έκτίμησι του.

"Ένας υπάλληλος άργησε τό πρώ τό ζηνήρη
Και έπήρε τό τράμ, για να μην άργήρη.
Μέσα στο τράμ έκέρδισε λίγη εύτυχία, διότι έ-
(κάθησε δίπλα σ' ένα μιά ώρα γυναίκα
'Αλλά έχασε... τη θέσι του, διότι στο γραφείο έ-
(φθάσε σ'ι δέκα.

"Ένας συμπολίτης είχε συζήτησι με τίν πεθερά του
Και έφαγε... μία καρέκλα φυλοκρεμαστή.
'Εχάσε... τρία πλευρά του
'Αλλά έκέρδισε... τίν ησυχία του για λίγες μέ-
(ρες στην κλινική.

"Ένας συμπολίτης έκάθησε στο σινεμά δίπλα από
(μία κοπέλλα.
'Ο, ήταν τρέλλα!
'Εχάσε μέν τό... φίλμ, τό όποιον δέν είδε, καίτοι
(θροκόταν εκεί
'Εκέρδισε όμως λίγη εύτυχία παραδεισιακή.

"Ο κ. Σκίπες ζούσε πριν με τόν έαυτό του άρμονικώς
'Αλλά τού μπήκε στο νού να γίνη 'Ακαδημαϊκός.
'Εχάσε για λίγες μέρες τίν ησυχία του, ό καύ-
(μένος
'Αλλά δέν μπήκε στην 'Ακαδημία και έτσι θήκε...
(κερδισμένος
Ο ΜΠΑΝΚΕΡΗΣ

ΟΥΡΑΝΟΣΥΣΤΗΣ ΕΣΚΙΜΟΥ

—Γύρισε από τη Νέα Υόρκη και έκτισε τίν
καλύδα του με πολλά πατώματα.

ΘΑ ΒΑΨΕΤΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΣΑΣ

Η νέα μόδα του μακινιάζ που θα μάς έκπληξη

ρόζ. Στά χείλη κόκκινη. Στά
όλεφαρα ύποκκινη. Αυτήν τίν
συνταγήν θαφικής τίν δίνει ή
φύσις και ή γυναίκα τίν άκο-
λουθούσε άρχικώς με άρκετόν
σεδαυμόν.
'Αλλ' άργότερα άκολούθησε
έπαναστατικώτερον τακτικήν.
'Αρχισε να άγνοή τίν φύσιν.
Δέν τίν ελογάριαζε και τόσο.
Δέν ελάμβανε ύπ' όψιν της τό
φυσικά χρώματα, όταν έκαθόταν

έλντ, ότι "ή Τέχνη πρέπει να
φροντίζει να θελτώνη τίν φύ-
σιν". Αυτό θάβασα τό δόγμα ά-
ποτελεί στην ούσία του μία έ-
πανόστασι κατά της φύσεως. Και
αυτήν άκριβώς τίν επανόστασι
άκολούθησε κατά τα τελευταία
χρόνια ή γυ- αικα στο μακινιάζ
της.

xxx
'Η επαναστατικώτερα έ-τι τού
προκειμένου τάσις έκδηλώνε χρώμα
του πένθους. Θέλον

σθητική κατέληξε σ' αυτό τό
χρώμα.
Γιατί τό μώδ μακινιάζ, ή θέλει
να ύποδύλωση αυτό τό χρώμα;
Τό μώδ είναι, ως γνωστόν, τό
προκειμένου τάσις έκδηλώνε χρώμα
του πένθους. Θέλον

Απλώς ήθελε ή γυναίκα, να
δημιουργήση μία αλλαγή σ'ι
πρόσωπό της, να μάς παρουσι-
άση κάτι τό άσυνήθιστο και ά-
νεξήτησον έναν νέον χρωμα-
τισμό. Και τυχαίως άνέσυρε
από τό δείγματα της χρωμα-
τουργίας τό μώδ.

"Ισως αυτή να είναι ή έξήγη-
σις τού νέου αυτού σιρμού.

xxx
Πάντως ή γυναίκα θαφική
καράζει τώρα νέον δρόμον. 'Α-
γνοεί παντελώς τίν φύσιν. Και
άναζητεί τις άπίθανόπτες μιάς
πρωτοποριακής τεχνικής.

Σήμερα μάς δείχνει στην δι-
τρίνα τού έαυτού της τό μώδ
χρώμα. Αόριο Ισως μάς δεξη-
τό κίτρινο, μεθαύριο τό πράσι-
νο και όττω καθεξής.

"Αν ήθελαν οι γυναίκες ν' ά-
κολουθούσαν κάποιαν λογικήν
στο μελλοντικό άσφίμο των, θα
μπορούσαν να θάφωται άναλό-
γως των περιστάσεων. Θα μπο-
ρούσαν, αίφνης, να θάλουν
μαύρο μακινιάζ, όταν θα πη-
γαίναν σε κηδεία, θαλασσί,
όταν θα...έπεφδαν σ'ι οι-
κονομικά μάς, χρυσάφι σ'ι
χείλη, όταν θα ήθελαν να μάς
πούν χρυσό τους και όταν
τέλος θα ήθελαν να μάς ζητι-
σουν χρήματα για νέες τουα-
λέτες, θα μπορούσαν να θά-
φουν τό στοματί τους με τό
χρώμα της...φωτιάς.

Προαισθάνομαι τίν έξης συ-
ζητήσιον τού μέλλοντος:
— Δέν έτοιμάσθηκες άκόμη,
άγάπη μου; θα ρωτ' ό σύζυ-
γος.

— 'Αμέσως, χρυσό μου, θ' ά-
παντά ή σύζυγος, μέσα από τό
μπουτούρα της. Τώρα μακινιά-
ζομαι.

— Και με τι χρώμα θάφωσαι;
— Πορτοκαλί.

— Γιατί πορτοκαλί;
— Διότι τα πορτοκαλία λέγον-
ται και έσπεριδοειδή.

— 'Ε λοιπόν;
— Προτίμησε τα έσπερι-
δοειδή, άφού θα πόμε σ'...
έσπεριδο.

Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ

Ποτέ ή γυναίκα δέν άρκέ-
στικε στο όδρα της φύσεως.
Πλεονεκτικό πλάσμα, όπως εί-
νε, τα θήκε άνέκαθεν πενι-
χρά. Και έδωλθηκε με έξαιρετι-
κόν ζήλον να τα θελτώνη.
Αυτή είναι άρχή της δημιουρ-
γίας της μόδας.

Οι παχουλές, αίαντες, θρί-
σκουν λίγο ύπερβολικην τίν
καμπυλόπτη των γραμμών
τους. Βάζουν, λοιπόν, άμείσως
τό σώμα των σ'όν τόνον της
διαίτης. Και από πλάσματα με
άφθοναν θελήτηων γίνονται
σανίδες.

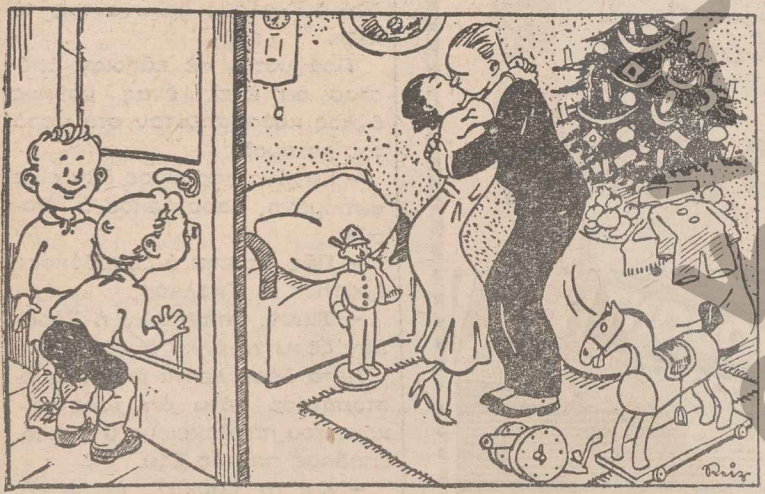
Πάντα ή γυναίκα έπεμβαίνει
στο έργον της φύσεως. 'Η δ' έ-
σκανδαλωσώτερα επέμβασις
της είναι στο ζήτημα τού χρώ-
ματος τού προσώπου της.
Τό γυναικείο πρόσωπο σή-
μερα δέν ύπάρχει σκεδόν που-
θενά ή φύσις. 'Εχει σδαλωθί
κάτω από στρώματα καλλυντι-
κών. 'Εχει πλαστογραφηθί κα-
τά τόν πιο κτηπιτόν τρόπον...

xxx

Αυτήν τίν προποιοίαν της
φωφικής της έμφανισως τίν έ-
πεδίωκε ή γυναίκα από τούς
άρχαιοτάτους χρόνους. Τά καλ-
νυτικά έχουν ιστορίαν πολλών
αίωνων.

Στην αρχή, όμως, οι γυναι-
κες ήσαν διειδές εις τίν ζω-
γραφικόν τού προσώπου. 'Ε-
φρόντιζαν, να ενισχύουν τίν
φύσιν, τίν όταν έδωσαν κα-
τά δόσιν. Με άλλα λόγια, έκρι-
σμοποιούσαν θάφες, με τις ό-
ποιες έτόνυναν τα φυσικά χρώ-
ματα.

'Η θαφή στα μάγουλα ήταν

ΡΑΔΙΟΥΡΓΟΣ ΕΠΙΝΟΗΣΙΣ

— Είνε ώρα να μωύουμε μέσα, να τούς πιάσουμε στα πράσα,
για να μάς δώσουν έπειτα τα καλύτερα δάσα.

ται κατ' αυτήν τίν εποχιν. 'Η
θαφική τού γυναικείου προσώ-
που άπομακρύνεται κατά ένα
τολό μεγάλο όθμα από τίν φύ-
σιν. Τα όπλακα θάφωται μώδ...

Μάλιστα, κυρίες και δεσποινί-
δες; θα θάφωτε μώδ αυτό δια-
τάσσει ή Παντοκράτωρ Μόδα.
Και στα κελεύσματα της ούδε-
μία αντίρρησις χωρεί.
Θα σ' έδωκε, λοιπόν, με
μωδ μορφήν... Και ή άπλή σέ-
φισ τού πονημάτος μάς άνεθα-
ζει τό γελοίο, με τ'άκρητα 90
μίλλων, σ'όν λάρυγγα, θα γε-
λάσουμε, αλήθεια, πολύ...

'Αλλ' αυτή ή όπ'ι μάς τακτική
δέν θα επηρεάση καθόλου τίν
καπνοχυσί της μόδας, ή όποια
είνε άπρωτος από τα θέλη της
εισωνείας. Τουναντίον, έκείνη
του θα καμψή πρώτη και θα
καταθέση τα όπλα, θα είναι ή
ειρωνεία μάς.

Θα θέλουμε, βρετέρα, από
λίγο, άφθονία μωδ μορφών γυ-
ρω μάς, και τα πράγμα δ'έν θα
μάς κινή καμμία έντύπωση, θα
τό θεωρούμε ως κάτι τό απο-
λύτως φυσικό.

Αυτή είναι ή θαυμαστή δυνα-
μικότης της μόδας; 'Επιβάλλε-
ται και γίνεται συνήθεια, όσο
έξωφρενική και άν είναι.

xxx

"Ας μη συζητούμε, λοιπόν, τό
ζάφωσμά μάς μπροστά σ'ι
νεα μόδα τού μακινιάζ. Αυτό
είνε κάτι τό έντελές άσυνήθισ-
το.
'Ας συζητήσουμε... μάλον...
γιατί και τό πώς ή γυναίκα αλ-

πρά γε οι γυναίκες να μας προ-
ειδοποιήσουν με τό τέτοιο μα-
κινιάρισμα των, για τό... πένθος,
που μάς περιμένει, όταν θα τις
παντρευθούμε!

Μυστήριον!... Ποιός μπόρεσε
ποτέ να εξερευνήση τό θάθη
της γυναικείας νοοτροπίας;

'Υπάρχουν, όμως, και μερικοί,
που ύποστηρίζουν, ότι δέν μπο-
ρεί κανείς να μπη στο θάθος
της γυναικείας ψυχής, διότι ή
γυναίκα δέν έχει κανένα ψυχι-
κό βάθος.

"Αν αυτό είναι αλη-
θές, τότε ή προτίμησις τού μώδ
μακινιάς είναι ένα περιστατικό
έντελώς τυχαίο, χωρίς κανένα
δαυώτερο νόημα.

— Ε λοιπόν;
— Προτίμησε τα έσπερι-
δοειδή, άφού θα πόμε σ'...
έσπεριδο.

Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ

ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΗ ΨΥΧΑΓΓΙΑ

— Μά τι διάολο έπαθες και μ' ακολουθής; Δέν έχω τίποτα να
σε πω!

Ο ΓΟΛΓΟΘΑΣ ΩΡΑΙΑΣ

ΑΙΣΘΗΜΑ ΙΠΠΟΤΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

Ένα
αίτιο
αίτιο

(Συνέντευξη με τον προηγούμενο)

...παι που σκοπεύετε να

πιάσει.

— Στο έλεος του Θεού!

— Για σκεφτείτε! Έκανε ο αδ-

δός, που ήταν κατά βάθος πολ-

ύ καλός άνθρωπος. Είμαι βέ-

βαιος ότι κανείς δεν πρόκειται

να σας ζητήσει εδω μέσα, για

τόν απλοϊστικό λόγο ότι κα-

νείς δεν ζέρετε ότι δρισκεύατε

εδώ.

— Ναμίζετε;

— Είμαι μάλλον βέβαιος ότι

δεν γνωρίζουν το όνομά σας.

Και, στο κάτω-κάτω, έχω μιά

πρώτη, τάξεως κρυψώνα να

σας δώσω.

— Πού; Έκαναν και οι δύο

Γασκωνί μαζί.

— Στο καμπαριό του 'Αγιού

Μισαύ, το οποίο, καθώς ζέρε-

τε, είχε χωριστεί από την

έκκληση, στην κορυφή,

έχει ένα μικρό δωμάτιο, όπου

έμεινε άλλοτε αυτός που κτυ-

πούσε τις καμπίνες.

— Και τώρα;

— Τώρα δεν μένει κανείς. Θα

σας δώσω, λοιπόν, το κλειδί του

καμπαριό, και αν μπορείτε

να μείνετε εκεί ως το βράδυ,

χωρίς θόρυβο, χωρίς να σας

δρα κανείς...

— Ευκολώτατο! Είπεν ο Κοσ-

ράς.

— Θα κάνουμε, έτσι, μάς πείτε!

Επρόθετος ο Κλοντιόν.

Εμειναν ακόμη έξω μπουκά-

λες από το περίφημο κρασί του

Σαμουήλ.

Όταν τις είδεν ο παπάς ε-

θιμήθηκε πως έπρεπε να πάει

για μεσημέρι.

Έτσι εκάθισαν πάλι όλοι στο

τραπέζι, όπου τους έρχε το

βράδυ.

— Είπε η καταπληκτική ώρα,

τους είπε τότε, για να πάτε να

έγκατασταθήτε στην κρυψώνα

σας. Έκει ασφαλώς δεν θα σας

εβρη κανείς.

Ο αδός εδόνει πρώτος έξω,

έκανε ένα γύρο από το σπίτι,

επώνεν εως την έκκληση για

να βεβαιωθεί ότι δεν είχε κανείς

έκει σιμά, και ήρθε πάλι μέσα.

Μετά ένα τέταρτο της ώρας

οι δύο Γασκωνί εδόνειαν ο κα-

θένας χωριστά και συναντήθη-

καν στην πόρτα του καμπα-

ριό, όπου τους περίμεναν ο

παπάς.

— Άνευθκαν στο σκοτεινό την

— Και το ραντεβού μου τι θα

γίνει;

— Απλούστατα: Θα ής μόνος

σου κι' εγώ θα σε περιμένω ε-

δώ. Αλλά πώς θα ήγες απ'

εδώ μέσα; Ο παπάς εκλείδωσε.

— Μή σε άνησυχί καθόλου

αυτό;

— Έγινε ένα μαχαίρι και μ'

αυτό άνοιξε την κουρσιαμένη

κλειδαριά.

— Η κάτω πόρτα όμως είχε

πεί γερή, έκανε ο Κλοντιόν

και δεν πιστεύω να την άνοι-

ξης εύκολα.

— Ούτε αυτό πρέπει να

σε άνησυχί. Καθώς ανεβαίνα-

με είδα στη σκάλα ένα μεγά-

λον φεγγίτη από τόν όποιον

μπορώ να περάσω.

— Είπε όμως πέντ' έξη μέ-

τρα φίλα από τη γής, αρκετά

δηλαδή για να τασκιστεί.

— Είδα όμως στη σκάλα ένα

κοιμάτι σκονί, με το όποιον θα

κατέβω περίφημα.

— Όστε εφρόντισες για. δ-

λα. Καλά λένε πως η αγάπη

θαυματουργεί καμιά φορά!

Οι δύο φίλοι έπεριμεναν να

κτυπήσουν οι δέκα το ρολό-

ύ του καμπαριό. Τότε εκάτε

θκαν.

Το σκονί ήταν αρκετά χον-

τρό ώστε να κρατήσει το βά-

ρος ενός ανθρώπου.

Ο Κλοντιόν τώδεσε από ε-

ναν σιδερένιον κρίκο που ή

ταν στον τοίχο, ενώ ο άλλος

έκανε κόμπω κατά διαστήμα

τα. Μετά εγγύστησε έξω από

τόν φεγγίτη, έπιασε καλά το

σκονί και άρχισε να κατεβαί-

νη.

— Καλήν αντίμωσιν! Είπεν.

— Υπάρχει θεός και για τους

ερωτευμένους! Έμωρμωρσε

ο Κλοντιόν.

Και ανέθηκε πάλι στο σκο-

τεινό καταφύγιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 22ον

— Ας αφήσουμε τώρα τόν

Κοσράς να πάει στο έρωτικό

ραντεβού και ας ιδούμε τι ά-

πένγιναν οι άλλοι Γασκωνί, ο

Ραούλ και η άμορφη 'Ερραίο

πούλα.

Είχαν βγεί από το Βορδω κι

αίς να συναντήσουν την παρα

μικρή δυσκολία. Αλλά δεν ή-

ταν αρκετό αυτό. Έπρεπε και

ν' άπομακρυνθούν.

Ο Ραούλ, ο Γκαλαόρ και ο

λόγο ο κοδόνος.

— Είπε όμως πέντ' έξη μέ-

τρα φίλα από τη γής, αρκετά

δηλαδή για να τασκιστεί.

— Είδα όμως στη σκάλα ένα

κοιμάτι σκονί, με το όποιον θα

κατέβω περίφημα.

— Όστε εφρόντισες για. δ-

λα. Καλά λένε πως η αγάπη

θαυματουργεί καμιά φορά!

Οι δύο φίλοι έπεριμεναν να

κτυπήσουν οι δέκα το ρολό-

ύ του καμπαριό. Τότε εκάτε

θκαν.

Το σκονί ήταν αρκετά χον-

τρό ώστε να κρατήσει το βά-

ρος ενός ανθρώπου.

Ο Κλοντιόν τώδεσε από ε-

ναν σιδερένιον κρίκο που ή

ταν στον τοίχο, ενώ ο άλλος

έκανε κόμπω κατά διαστήμα

τα. Μετά εγγύστησε έξω από

τόν φεγγίτη, έπιασε καλά το

σκονί και άρχισε να κατεβαί-

νη.

— Καλήν αντίμωσιν! Είπεν.

— Υπάρχει θεός και για τους

ερωτευμένους! Έμωρμωρσε

ο Κλοντιόν.

Και ανέθηκε πάλι στο σκο-

τεινό καταφύγιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 22ον

— Ας αφήσουμε τώρα τόν

Κοσράς να πάει στο έρωτικό

ραντεβού και ας ιδούμε τι ά-

πένγιναν οι άλλοι Γασκωνί, ο

Ραούλ και η άμορφη 'Ερραίο

πούλα.

Είχαν βγεί από το Βορδω κι

αίς να συναντήσουν την παρα

μικρή δυσκολία. Αλλά δεν ή-

ταν αρκετό αυτό. Έπρεπε και

ν' άπομακρυνθούν.

Ο Ραούλ, ο Γκαλαόρ και ο

λόγο ο κοδόνος.

Το άλογο, όμως, του Ραούλ

είχε μείνει, στο

πών 'Τριών Λαγών'. Ο Γκαλαόρ

ήρθε στο Βορδω με τόν σκοπό

να μείνι κι' έπώλησε το δικό

του. Και ο 'Αζαναίος, που δεν

είχε να βρείη το δικό του, τή-

φηρε ενέκυρο, στο πανδοχείο.

Ετσι, λοιπόν, οι τρεις καθολι-

κοιλοί είχαν μεταβλήθι σε πε-

ζούς. Και επί πλέον είχαν μαζί

τους μιάν γυναίκα κι' ένα

παιδί.

— Έως εδώ καλά ήρθε, έ-

κανε ο Γκαλαόρ. Αλλά πως θα

κα, μαζί με τόν Σαμουήλ. Θα

πάρουμε λοιπόν, μιά βάρκα, θα

μπούμε όλοι μέσα και προτού

ξημερώση θα δρισκεύατε στο

πανδοχείον τών 'Τριών Λαγών'.

Έκει θα βρούμε το άλογό μου,

που θα το μεταχειριστή ή κυ-

ρία.

— Η Σάρα, που δεν είχε λέξ-

καθ' όλο αυτό το διάστημα, ε-

πενέδν:

— Κύριοι, είπε, μην άνησυχίτε

καθόλου για μένα. Όταν φθά-

σουμε στο πανδοχείο δεν θα

βρούμε ένα άλογο μονάχα, αλ-

λά θα έχετε. Ο ξενοδόχος

είπε πολύ καλός άνθρωπος και

θα τασκιστή για να μάς εξυπη-

ρέτηρη. Όσο για χρήματα μην

άνησυχίτε καθόλου. Ο θεός

μετά μιάν ώρα θα είμαστε

στο πανδοχείο! Έκανε ο Γκα-

λαόρ.

— Η Σάρα εκάθισε σε μιά γυ-

νιά, άμλιτη, κρατώντας πάντα

στην άγκαλιά της το κοιμημένο

βρέφος.

— Δεν πιστεύω να κρατήσει

πολύ αυτή ή περιπέτεια, έλεγε

οιγά ο Ραούλ στους φίλους του.

Ο εδωδελφός μου Φίλιππος ε'

άρεθι γρήγορα ελεύθερος,

θάρρη να πάρη την γυναίκα

του και θα επιστρέψουμε μαζί

του στο Βορδω. Τότε δεν θα

μετανοήσετε καθόλου, που τόν

δοθήσατε!

— Η βάρκα έτρεχε στο ποτάμι

και το Βορδω εκάθηκε γρήγο-

ρα μέσα στην όμιλη. Η νύχτα

δεν ήταν και τόσο σκοτεινή.

— Έλτιζω να φθάσουμε προ-

τού ξημερώση, είπεν ο Ραούλ.

— Και πρέπει να φθάσουμε, ε-

πρόθεσεν ο Γκαλαόρ, για να

κρυφτούμε.

— Πάει να κρυφτούμε; έρώ-

τησε ο Ραούλ.

— Θα σας εξηγήσω άμέσως.

Ένα από τα δύο θα συνδρι: "Η

ο κόμης θα άρεθι άμέσως ε-

λεύθερος, όποτε δεν υπάρχει

λόγος ν' άπομακρυνθούμε πολύ

από το Βορδω, ή θα τόν κρα-

τήσουν και τότε πρέπει να εξα-

φανίσουμε τα ίκνη μας, γιατί θα

μάς καταδιώδουν κι' έμάς.

— Έν τοιαύτη περιπτώσει μπο-

ρούμε περίφημα να κρυφτούμε

στο πανδοχείο, έκανε η Σάρα.

— Η βάρκα εξακολουθούσε να

τρέχη με την ίδια ταχύτητα.

— Η άνατολή άρχισε να ροδίζη.

Δέν θ' άργούσε να ξημερώση

καλά.

— Να το πανδοχείο! έφώνα-

ξε ο Γκαλαόρ άπλώνοντας το

χέρι.

Πράγματι, σε κάποιον άπό-

σας απ' έκει, ένας μαύρος

όγκος καθρεφτίζαν στα νερά

ΕΝΑ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ

«Κυρία,

»Είσατε ελεύθερη και δεν έχετε πιά τίποτε να φοβηθείτε από τους έχθρους σας, γιατί άγρυπνών ένω, άφιστε τή σκυλιά να σας οδηγήσουν. Θα σας πω είν είν μέρες όπου θα είσατε άπολύτως άσφαλισμένη.

«Εκδικητής.»

— Νά πού έκράτπσε τόν λόγον του, έσκέφθηκε ή Ζακελίνα. Δέν είχα δίκρο νά τόν υποπτεύωμαι. Άλλά πώς τόν είδοποιήσε; Τά περισσότερα τ' άφεικα κλεισμένα στό κλουβί τους. Ήκολούθησε τή σκυλιά, έπέρασε τή μικρή δάσος κι έφθασε μπροστά σ' ένα αυτοκίνητο, άπ' όπου έπληθσε μία νέα γιά νά τήν υποδεχτεί.

— Άχ, κυρία Μπερτέν, πόσο είμαι εύτυχισμένη πού σας έανωδέλεπα!

— Μόλις έμάθαμε ότι κινδυνεύετε, κυρία, έπρόσθεσε ο δούξ ντε Μπράνκ, πού ήταν μαζί της, έσπευσα είν έσπευσα.

— Πώς καταβρώσατε νά διαφύγετε; έρώτησε ή Γκιζέλα. — Αυτά τή σκυλιά μ' έλευθερώσαν. Άλλά είνε μυστήριον πώς καταβρώσαν νά φθάσουν είνε τήν φυλακή μου, ούτε γνωρίζω τόν κύριόν τους. Άλλά σας είπα, έμεινατε ότι είσαι άχκόμαλος!

— Απήντησε ο δούξ με άνυπόκριτη άσιονέπεια: — Μάς τή είπα είν ο υίός μου, πού μετανόησε φρικά γι' αυτό πού έκαμε. Σας παρακαλώ μανά νά μή δημιουργήσετε σκάνδαλον, τούλάχιστον πρός χάριν τής κόρης μου. Όσον γιά τόν ένοχον άναλαμάνω είνε τήν κόρη δική του.

— Ανωδέτε σέ ένα ζεύγος κοκοποιών πού άποτελείται από έναν ψευδομαρκήσιο και τήν πρώην καμαριέραν της νά τήν άπαγάγουν και νά τήν μεταφέρουν σέ μία έπαυλή, όπου τήν κρατούν άκαμάλωτη. Έκει ο μύς έμφανίζεται ο Έκδικητής με τόν άδελφόν του γιά νά τή σώσει από τούς κοκοποιούς.

4ον

Μετά έπιλοήσε στο τζάκι, άνεκάλυφθεν εύκολα τόν μυστικόν μπαντασιόν και ήταν έτοιμος νά κατέβη με τόν πιστόν του σκύλλον, όταν έπέστρεψεν ο Ρογίρος.

— Τήν όρκα μέσα είν ένα ύπόγειο, είπε. Δέν με είδε γιατί κοιμόταν. Φαίνεται πώς τήν έχουν παρκώσει.

— Πάμε!

Και έπειδή ο σκύλλος ήταν έτοιμος νά τούς άκολουθήσει, ο Έκδικητής τού είπε:

— Εσύ, Μάξιμε, θά μείνεις είν.

Ο σκύλλος έκάθηκε δίπλα στο τζάκι, σαν άγριος φουρρός.

Οι δύο άνδρες κατέβηκαν στην ύπόγειο φυλακή της Ζακελίνας, τήν όπο αν είκεν άνακαλύψει ο Βιντόκ.

Τήν όρκαν κοιμισμένην. Ο Έκδικητής έθαλε στό στήθος της ένα σφραγισμένον φακέλλον, διάταξε τόν Βιντόκ νά μείν φρουρός της και είπε στον άδελφόν του:

— Αυτή εσώθηκε. Τούς άλλους τώρα!

♦♦

Όταν ή Ζακελίνα συνήλθεν, είδε με άπορίαν ότι τήν φρουρούσαν κάμποσα σκυλιά, πού είκαν πολύ φιλικές διαθέσεις άπέναντί της. Βρίκε τήν γράμμη τήν άνοιξε κι' έδιδασκε με άγνωση:

Είμαις ήτανε πιά πολύ μακριά και τούς έναγύριζε. — Έκδικητής!... έσυρμούριζε με λύσσα ο Μοραλές. Πώς μπορεί νά είνε αυτός ο άνθρωπος και γιατί ένδιαφέρεται τόσο γιά τήν κόρη τού τραπέζι; — Πρέπει νά τή μάθω!... έπρόσθεσε ή Μόντι με άπάθεια. Και θά τή μάθω!...

ΥΠΕΡΑΝΟ ΤΟΥ ΜΙΣΟΥΣ

Θά ήταν περίπου μεσημέρι, όταν ή Ζακελίνα έκτύπησε τήν κουδούνι τού οικοτροφείου όπου έμεινε, στο Νεγύ. Κα ήταν άπερίγραπτη ή χαρά της κυρίας Σαπουί όταν τήν είδε.

— Έπλ έλας ήσθε, κόρη μου! τής είπε. Και είχα τρομάξει τόσο πολύ μήπως σας συνέδενε κανένα δυστύχημα.

Έμπαρε τήν Ζακελίαν στο γραφείο της κι' έπρόσθεσε: — Θέλετε νά πάρετε κάτι; Είσατε κατακίτρινη. Μήπως πεινάτε;

— Εύχαριστώ, άγαπητή κυρία. Είμαι πολύ κουρασμένη. Πρώτα θέλω νά συνέλθω από τής συγκινήσεις πού έδοκίμασα. — Μά τι σας συνέδενε, τέλος πάντων;

Μέ φωνή πού έτρεμε, ή κόρη τού τραπέζι τής άφηγηθηκε τήν τρομακτική της περιπέτεια, κι' έπρόσθεσε: — Έξπας τόσο τρομερές στιγμές, ώστε σκεφτόμην μήπως άναιρέττικα. Έπεσα στό χέρι κακοποιών.

— Και σας έσωσε ο φίλος έκείνος κύριος με τήν μεγάλη σκυλιά;

— Μπείτε νά μείνεται ήσυχος, κύριε, απήντησε ή Ζακελίνα. Όσον γιά τόν υιόν σας, άφω μετανοεί τόν συγχωρώ κι' είν, άλλα υπό τόν όρον νά με ξεκαθίσει. Ένα μονάχα καθήκον και ένα μονάχα δικαίωμα με κρατεί στή ζωή, κύριε μου: τήν έμεινα ήπτερα. Άντικειμνα στο παιδί μου, πού είνε και ο μόνος σκόπος της ζωής μου.

Εκείνη τήν στιγμή άκούστικε ένα σφύριγμα διαπασστικόν, και όλα τή σκυλιά έκάθηκαν μέσα στο δάσος.

Δύο άνδρες, κρυμένοι πίσω από κάτι θάμνους πού έκλειναν τήν δρόμο, είκαν άκούσει τή πάντα. Και ένω τήν άποκρίνον τού δούκως έβλεπε με τήν Ζακελίαν, ο Έκδικητής έσυρμούριζε με φωνή πού έτρεμε άπ' τήν συγκίνησι:

— Είνε σωστός άγγελος!...

♦♦

Έν τή μεταξή ή Διάνα και ο Μοραλές είκαν κατορθώσει νά ξεφύγουν από έναν ύπόγειον διάδρομο και νά θγούν τολύ μακριά άπ' τήν έπαυλή. Και ήταν έτοιμοι νά θγούν είν τήν πεδιάδα, όταν ένας άκαταπότος όρρυός τούς ήνάγκασε νά σταματήσουν και νά εύρουν τή πιστόλι τους.

Ήταν ένα από τή σκυλιά τού Έκδικητού, πού τούς έπλησίασε και άφισε στό πόδι της Διάνας ένα σμειώμα, πού έλεγε τή έξης:

«Αν δεν θέλετε νά έχετε τήν τέλος τού τραπέζι τού Μορώ, μή τή δάξετε με τήν κόρην του. Έκδικητής.»

Αφρίζοντας από τήν κακό τους, οι δύο συνένοχοι άδείασαν τή πιστόλια τους κατά τού σκύλλου, πού είκε πάρει δρόμο. Άκούσα, όμως, γιατί ο Μα

— Ποιός κύριος; έρώτησε ή Ζακελίνα με άπορία. — Ένας πού ήρθε και σας ζήτησε. Ένας ώριος άντρας, είκοσι πέντε ως τριάντα χρονών, σωστός άριστοκράτης. Μου είπε πώς είνε στενός οικογενειακός φίλος σας. Τόν έρώτησα γιατί δεν ήγνε ν' άναφερθή στήν άστυνομία και μου είπε ότι ή σωτηρία σας εξαρτάται άπ' τήν σιωπή μου.

Η Ζακελίνα έμεινε κάμποσιν ώρα σκεπτική.

«Μήπως ο άνθρωπος αυτός είνε ο Έκδικητής; σκεφτόταν. Άλλά πώς έμιασε ότι κινδυνεύω, άφω δεν είχα έλευθερώσει τήν περιτέτρία;».

— Καί τί καλός κύριος! έπρόσθεσε ή κυρία Σαπουί. Με ρώτησε τόσο πράγματα γιά σας... Άνέθηκε και στό δωμάτιό σας και είπε τόσο ώρια πράγματα στο παιδάκι σας...

— Τό παιδάκι μου;... Ο Γιαννάκης μου είνε είν.

— Η κυρία Σαπουί τής άφηγηθηκε τότε τήν περιπέτεια τήν τζιζι τού μικρού και πώς καταβρώσε νά φθάσει ως έκει.

Τότε ή νέα γυναίκα, έκινώντας τις συγκινήσεις και τούς κόπους της, άνέθηκε με τέσσερα πηδύματα τή σκάλα και άνοιξε τήν πόρτα τού διαματίου της. Ο Γιαννάκης, πού έπαιζε έκείνη τήν στιγμή, μόλις τήν είδε έτρεξε στήν άγκαλιά της:

— Μαμά, μαμά μου! έφώναξε. Δέν μ' έπεριμένε, είν; — Άλλά κι' είν δεν μπορούσα νά μείνω πιά πολύ χωρίς εσένα. Ο μπαμπά Μποντάν, όλο μου έλεγε ότι θάρθης και όλο με γελούσε.

Και με τήν παιδική τήν άέλειαν τής άφηγησε τήν περιπέτεια, πού και τήν γνωριμίαν του με τόν παρισινόν μυστήν, τόν όποιον άποκαλούσε «χαριτωμένο και πολύ έξυπνο άγοράκι».

— Και σας έσωσε ο φίλος έκείνος κύριος με τήν μεγάλη σκυλιά;

— Έτρεπε νά σέ τιμωρήσω

πολύ άυστηρά γι' αυτό πού έκαμε! πού είπε τέλος ή μητέρα του. Άλλά σέ συγχωρώ. Άν όμως τή ζανκάμρη, θά σέ κλείσω σέ κανένα έπαρχιακό οικοτροφείο και θά με βλέπης μονάχα τρεις φορές τήν χρόνο. Μ' έκατάλαδες; Δέν θά τή ζανκάμρη, λοιπόν, ποτέ πιά!...

— Ποτέ, ποτέ!...

Και ο μικρός έκοκύνισε με τήν άκρα της ποδιάς τή δάκρυα μετανόιας, πού έτρεχαν στό μάγουλο του.

Έξπας ή Ζακελίνα είδεν ότι τήν κλουβί τών περισσότερων ήταν άδειάσει. Καί ο Γιαννάκης, άλάντονας πώς η προσοχή της είκεν εκεί συγκεντρωθεί, έφώναξε:

— Μαμά μου, είν τ' άμόλησα τήν περιτέτρία...

— Εσύ; Γιατί;...

— Μά δεν μου είπες τόσες φορές ότι δεν πρέπει...

Δέν έπρόσθεσε, όμως, νά τελείη τήν φράσην του. Τέτρα τόν τόν ήρθε στήν άγκαλιά της, τόν έφίλησε πολλές φορές και τούπε:

— Άγαπημένο μου παιδί, μ' αυτό πού έκομας έσωσε τήν μαμά σου!

Τήν άλλην ήμέρα ή Ζακελίνα, άποφασισμένη νά ζαναρχίση τήν ζωή της εργασία και τής μητρικής άσφαλείας, ώδηγησε τόν μικρόν της είν τόν σταθμόν τού Άντου Λαζάρου. Έκει έπρόκειτο νά τόν παραλάβη ή Μαρτίνα Μποντάν πού είκεν είδοποιήσει τηλεγραφικώς.

Μόλις τήν έδοθήκε στήν αλή τού σταθμού ένας άνθρωπάκος με πολύ άλλοκοττήν εμφάνιση, αλλά με έξυπνην όψη, άνοίξε τήν πόρτα και λέγοντας με μία βαθείαν ύπόκληση:

— Χαίρετε κύριε και κυρίες. — Η Ζακελίνα τόν έκτύπησε με άπορία.

— Ο φίλος μου ο Γλυκορόζας! έφώνωσε τότε ο Γιαννάκης, κτυπώντας τή χέρι με χαρά.

— Και πώς πώς μωρουδάκι μου; έρώτησε ο μάρτης. Ο Γιαννάκης, άφω έφίλησε τόν καλόν του σύντροφον, τόν παρουσίασε με στόμφο:

— Μαμά μου, είνε τήν παιδί, πού με ώδηγησε στό Νεγύ.

Η Ζακελίνα έθναλε άπ' τήν τούάντα της ένα άσπένιο νόμισμα και τήν έδωσε τού μικρού. Άλλ' αυτός, δείκνοντάς, μία σκακούλα γεμάτην άποτίλινσα, τής είπε με κωμική άσιονέπεια:

— Κυρία, δεν ζητώ έλεημοσύνη. Είμαι έμπορος...

— Και είνε αλήθεια πώς είσαι μόνος στον κόσμο; έρώτησε ή Ζακελίνα με ένδιαφέρον.

— Μάλιστα, κυρία. — Δέν τούς έγνώρισε τούς γονείς σου;

— Όχι.

Έκείνοι με τούς όπούς μένεις σέ δρόνον; — Καμιά φορά...

Ο Γιαννάκης έπενέδη τότε και είπε στήν μητέρα του:

— Άφω δεν έχει γονείς και είνε μόνο του στον κόσμο, γιατί δεν τόν παίρνουμε μαζί μας, μητέρα;

Η Ζακελίνα έμεινε σκεπτική, ένω ο μικρός έλεγε άκόμη: — Θά τόν πάρω μαζί μου... Δέν θά χωριστούμε ποτέ τή... Μπα! έφώναξε ο μάρτης. Νάμει τώρα με όλοκληρη οικογένεια!...

Η Ζακελίνα συγκινήθηκε. Έδιατάξε, όμως, νά δεκτεί, γιατί φρόβαν τις συνέπειες της ναναστροφής τού παιδιού της μ' ένα χαμίνι τού δρόμου, όσο και άν φανόνταν καλός. Η Μαρτίνα άνέλαβε νά σμυιδήσει τή πράγματα.

— Κυρία, είπε σιά στή νεαρή μητέρα, μπορείτε νά μείνετε ή στυχή. Ο Γιαννάκης θά είνε κοντά μου μέρα-νύχτα, θά τόν έ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΜΩΡΙΣ ΛΕΜΠΑΝ

ΕΚΔΙΚΗΤΗΣ

πιδέλω διαρκώς. Μπορούμε λοιπόν νά πάρουμε και τόν μικρόν του φίλον. Έτσι σάζουμε ένα χαμένο παιδί και αυτό θά μās όγνι σέ καλό.

— Έχεις δίκρο Μαρτίνα, έκανε ή Ζακελίνα.

Έπειτα έστράφηκε πρός τόν μικρόν και τού είπε:

— Θά πās, λοιπόν, με τήν κυρίαν και τόν φίλον σου Γιαννάκην. Άλλ' αν δεν είσαι φρόνιμος...

Τότε ο μάρτης, άφω έθναλε τή καπέλλο του κι' έφίλησε τή χέρι της κυρίας, άποκρίθηκε άπ' τή δάση της μικρής του καρδιάς, πού όρισκόταν γιά πρώτη φορά είν έπασην με τούση καλωσύνη, κι' ένωσε τήν πιό γλυκεράν εύγνωμοσύνην:

— Ναι, κυρία, θά είμαι πολύ φρόνιμος, άφω είμαι τόσο εύτυχισμένος.

— Καύμένο παιδί! έψιθύρισε ή Ζακελίνα, συγκινημένη κι' αήθη.

Ύστερα από λίγο ή κόρη τού τραπέζι άποκαρίετο τούς φίλους της και τή τράινε έφηνε.

♦♦

Ένω τή σκατόδι της νυκτός έτύλιγε τή έρείπια τού έκούλου Πύργου, ο Έκδικητής μόσ μέσα στό χημικό εργαστήριο, χάρις είν τόν κινητόν καβρέπιν πού ήταν τοποθετημένος μέσα στό κελλί τού δεσμού, παρακολούθουσε προσεχτικά όλες τις κινήσεις τού Μορώ.

Ο τραπέζιτης, λιπόθυμος και συντετριμένος φανόταν πώς είκεν όριστικά ύποκώσει κάτω άπ' τήν δόρος της σκληρής ατή της τιμωρίας.

Ύστερα από λίγο ο Έκδικητής άποκαρτίετο άπ' τήν παρατήριό του κι' έκάθηκε μπροστά σ' ένα τραπέζι. Έκει άνοιξε ένα μικρό στυρήν, έθναλε μία φωτογραφία και άρχισε νά τήν παρατηρή με άλλοκοτη έπιμονή.

Ήταν μία φωτογραφία της Ζακελίνας. Πώς, όμως, είκε φθάσει στό χέρι του, άφω λίγες ήμέρες πρην όρισκόταν έπάνω είν ένα πιάνο, στή μεγάλη όδω τού πύργου Σεμπλόν;

Μονάχα αυτός μπορούσε ν' άπαντήρη είν ένα τέτοιο έρώτημα.

Τά μάτια του, πού ήταν τόσο σκληρά και άμειλικά όταν άντίκρυζαν τόν έκθρόν του, έπλησαν τώρα μία γλυκύτατη έκφραση, γεμάτη και άπ' μιάν άπερίγραπτην εύπλαχνία, άπ' διατακτικόν πόνο, άπ' μυστηριώδη μελαγχολία.

Και λόγια άπ' τή στόμα του έδωσαν σαν μουρμουρίαμα: — Είνε ένας άγγελος... ένας σωστός άγγελος!...

Ύστερα από λίγο έκλεισε πάλι τήν φωτογραφία στην κρύπτη της, και σάθηκεν αινιγματικός, άκίνητος, με τήν βλέμμα χαμένο μέσα στό όνειρό του.

Μήπως, είν πείσμα τών όσων είκαν σμύβη, ο Έκδικητής ήταν έρωτευμένος με τήν κόρη τού τραπέζιτου;

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ

Ο δόκτωρ Γκορταί, διευθυντής μίας μεγάλης κλινικής είν τήν περίκωρη της Νάντης, έφθα στο γραφείο του στας έννεα άκριβώς, όπως κάθε πρην.

Άφω εδίδασκε τήν άλληλογραφία κι' έφώρεσε τήν άσρη μπλούζα τού νοσοκομείου, έτοιμάζοντα νά πάρη νά ίδρη τούς άσθενείς του, όταν ο ύπνρπτης

τού έδωσε μία κάρτα όπου ήταν γραμμένο:

Κ. Ρογίρος - Ιάκωβος Δικηνόρος - Όδός Μικαήλ - Παρίσιοι.

— Μά τί θέλει πάλι αυτός ο άνθρωπος τήν στιγμή πού πρόκειται νά έπισκεφθώ τούς άρρώστους μου! έψιθύρισε με κάποιαν άνυπομονσία ο γιατρός.

Έστράφηκε στών ύπνρπτην του και τού είπε:

— Νά ής σ' αυτόν τόν κύριον νά έπιστρέψη κατά τις πέντε. Μετενόησε, όμως, άμέσως κι' έπρόσθεσε:

— Γιά σάσου, Ρογίρος. Ιάκωβος. Ναι, βέβαια, αυτός θά είνε. Πές του νά περάση μέσα.

Και ένω ο γιατρός Γκορταί, άνθρωπος με άσπρήν εμφάνιση, αλλά πολύ άγαθός και καλός έπιστήμην, καθόταν στό γραφείο του, ο ύπνρπτης ώδηγούσε μέσα έναν νεαρόν άνδρα, πολύ κομψόν ντυμένον, άσπρήν και σμυασηκτόν.

— Καθίστε κύριε, τού είπε με φιλικόν τόνον ο διευθυντής της κλινικής.

Ο άδελφός τού Έκδικητού, ύπνρπτός ήταν ο έπισκεπτης, ύποκλθηκε και είπε:

— Γιατρέ μου, έλασα ένα σμειώμα άπ' τόν γραμματέα σας, πού μου λέει ότι κάποιος Γιάννης Λαβέν έμεινε τελείως καλά, πού στήν εμφάνιση, έμεινε στο ίσαπερο γραφείο τού διευθυντού της κλινικής.

— Φλε μου, τού είπεν ο γιατρός, όσο παρουσιάζω τόν κύριον Ρογίρον. Ιάκωβον, δίκηνόρον άπ' τή Παρίσι, πού σ' έφωρεν είν με τήν αυτοκίνητο τού άμέσως μετά τήν δυστύχημα. Σ' αυτόν, λοιπόν, όφείλεις τήν ζωή σου, περισσότερο παρά σ' έμένα.

Ο γέρος έκτύπησε πρώτα με βλέμμα γεμάτο δυσπιστία τόν άνδρηνον εκείνον, πού τόν έβλεπε γιά πρώτη φορά.

— Έπειτα, όμως, τή χαρακτηριστική τού άλλαν άκφρασην και άποκρίθηκε με φωνή πού είκε πραγματική συγκίνησι:

— Πολλές φορές, κύριε μου, έρώτησα τόν νιστή γιά τ' όνομά σας, αλλά δεν μου τή είπε. Και σας εύλογούσα χωρίς νά ζέρω πώς είσατε. Τώρα είμαι πολύ εύτυχισμένος πού έγνωρίσα τόν εύσερόμην μου.

Ο Ρογίρος τού έδωσε τή χέρι και τού είπε:

— Κι' είν, είμαι πάρα πολύ εύχαριστημένος, πού σας έσωσα τήν ζωήν.

— Τώρα θά ίδρη τί καλά πού

είνε. Σάν γέροκό δέντρο, πού ζανανόαζε τή φύλλα του. Θέλετε νά στείλω νά σας τόν φέρουν;

— Προσπαθώ νά είμαι φιλόθερμος. Τίποτε. Άλλο. Καί τώρα, τί λογαριάζετε νά κάμει;

— Κι' είν δεν ζέρω καλά. Καλά, απήντησε με κάποια στενοχώρια ο άλλος μιλώντας τού Σεμπλόν. Στήν ηλικία πού είμαι, δεν είνε και τόσο εύκολο νά θρώ δουλεία.

— Καί αν σας έπρόσφερα είν μία καλή θέσι, τού είπεν ο δικηγόρος, άπ' τήν όποιαν θά έκερδίσετε άρκετά, ώστε νά ζήσετε καλά;

Ο Λαβέν έκτύπησε τόν συνουμνήτην του με κάποιαν έκπληξιν:

— Κυρίε, είπε μετά, δεν ζέρω πώς νά σας εύχαριστήσω γιά τή καλωσύνην τού μου έσκαμπε. Άλλά πώς έγινε άδίκος όλων αυτών;

— Επειδή είσαι δυστυχής, άπλούστατα.

— Αυτό είνε αλήθεια, έκανε ο γέρος.

Και με μιάν έκφραση θαυμάτης πίκρας, έπρόσθεσε με χαμηλή φωνή, κατεδάζοντας τή κεφαλή:

— Δέν με γνωρίζετε;

Ο άδελφός τού Έκδικητού τόν έκτύπησε κατόματα και τού είπε:

— Σε γνωρίζω πολύ καλά μάλιστα. Καί άκριβώς έπειδή σε γνωρίζω θέλω νά σέ πάρω μαζί μου.

Ο Λαβέν, πού είκε σπύκσει τή κεφαλή, έσάθηκε κάμποσιν ώρα σιωπής και άκίνητος, μ' άπορτίαν ν' άνεμνή τή διαπεραστικό βλέμμα τού Ρογίρου.

— Καλά, είπε μετά. Έρχομαι μαζί σας.

Άφω άποκαρίετο τόν γιατρός Γκορταί, ο άδελφός τού Έκδικητού, έβλεπε με τόν προσταυωμένον του. Έξω τούς έπεριμένε ένα αυτοκίνητο, πού τούς μετέφερε κατ' εύθείαν είν τόν Κόκκινον Πύργον.

Στό δρόμο, ο Ρογίρος, έφρόντισε νά τόν προειδοήσει:

— Θά ίδρη πράγματα, πού θά σε καταπλήξουν και θά σε διασκαέσουν, τού είπε. Πρός τήν σκατά σου, πού είσαι πού παρόν δεν μπορεί νά σου πώ

σα τήν ζωή.

— Είσατε άνθρωπος με μεγάλη καρδιά, κύριε μου.

— Προσπαθώ νά είμαι φιλόθερμος. Τίποτε. Άλλο. Καί τώρα, τί λογαριάζετε νά κάμει;

— Κι' είν δεν ζέρω καλά. Καλά, απήντησε με κάποια στενοχώρια ο άλλος μιλώντας τού Σεμπλόν. Στήν ηλικία πού είμαι, δεν είνε και τόσο εύκολο νά θρώ δουλεία.

— Καί αν σας έπρόσφερα είν μία καλή θέσι, τού είπεν ο δικηγόρος, άπ' τήν όποιαν θά έκερδίσετε άρκετά, ώστε νά ζήσετε καλά;

Ο Λαβέν έκτύπησε τόν συνουμνήτην του με κάποιαν έκπληξιν:

— Κυρίε, είπε μετά, δεν ζέρω πώς νά σας εύχαριστήσω γιά τή καλωσύνην τού μου έσκαμπε. Άλλά πώς έγινε άδίκος όλων αυτών;

— Επειδή είσαι δυστυχής, άπλούστατα.

— Αυτό είνε αλήθεια, έκανε ο γέρος.

Και με μιάν έκφραση θαυμάτης πίκρας, έπρόσθεσε με χαμηλή φωνή, κατεδάζοντας τή κεφαλή:

— Δέν με γνωρίζετε;

Ο άδελφός τού Έκδικητού τόν έκτύπησε κατόματα και τού είπε:

— Σε γνωρίζω πολύ καλά μάλιστα. Κα

ΤΟ ΑΓΙΟΒΑΣΙΛΙΑΤΙΚΟ ΚΑΡΑΒΙ

ΤΟΥ Κ. ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ Ν. ΒΟΥΤΥΡΑ

Τό Λαντούτσι το δικαστικό κλητήρα, τόν είχαν ιδεί άλλοωτικό, άπό κάμποσον καιρό, οί κάτοικοι του μικρού νησιού. Δεν κρατούσε πιά κείνον τό σωρό τών έγγραφων, που χρόνια έόσσαν μαζί του και που μούτουν φοβόρεξ έόλου:

— Έσθ, έσθ μέσα σάς έκω έόλου σασί! Έλέγε, δεικνόντας τά χαρτιά, πούκε στή μαοκάλη του.

Μερικοί γελοΰσαν, οί περισσότεροι τρώμαζαν:

— Έχει γούστο...

Τόν είχαν συνήθειε νά τόν βλέπουν μέ τά λιγδωμένα χαρτιά στή μαοκάλη, όπως είχαν συνήθειε νά τόν βλέπουν μέ τά λιγδωμένα βελόδα του συμβολαιογράφου. Και δέν ήταν ή πρώτη. Πάντα άπό τό συμβολαιογράφο, τά ρούχα θά πή γαιναν στό Λαντούτσι.

Και τήν πρώτη φορά νύμισαν, πώς ό συμβολαιογράφος έμψαινε σέ ταδέρνα και πήγαν νά δούν. Ή ζεραν τή βελόδα του συμβολαιογράφου. Κ' έπειτα άλλος δέ φορούσε εκεί. Και όταν πήγαν στήν ταδέρνα, περίεργοι οί νησιώτες, έίδαν πώς ήταν ό Λαντούτσι. Άπό τότε, ουδ φορούσαν βελόδα στήν νύχι: Ό Λαντούτσι και ό συμβολαιογράφος.

Τώρα οί νησιώτες τόν έόλεσαν χωρίς νά χαρτιά αλλά και χωρίς βελόδα. Κάτι άλλα παλούριον νά φορεί...

— Τί μήπως τήν άρσση τή δουλιά του κλητήρα; Τόν φώναζε; Ρωτούσε ό ένας τόν άλλον.

Τους φαίνόταν, ότι κάτι τέτοιο θαξε γίνει άφου δέ φορούσε τή στολή του και είχε παρατήσει και τόπλο του.

Έμψαν έπιτέλους πώς ό Λαντούτσι, δέν είχε παρατήσει τή δουλιά του, αλλά έπειδή είχε κάνει αρκετά χρηματία, θυμήθηκε τήν τέχνη του πατέρα του, που ήταν ναυπηγός, ή μαργκός καϊκιών, και

θέλησε, άφου ήξερε κι' αυτός τήν τέχνη, νά κάνει ένα κότερο και νά τοξιδέει στίς όρτές μέ τήν σμύδια του, σά λάρδος!...

— Έτσι έλεγε πεί. Κόι έλεγε πεί ό κόμα και πώς τήν ήμερα του 'Αγιου Βασιλείου ή τήν παραμονή τό κότερο του γεμάτο άπό σημαϊούλες, θά τώσσαν στή θάλασσα, και θά τώρρικναν στή θάλασσα...

Κέλεγε και τί όνομα τώσσε βάλει: Βασιλέας Λαντούτσι! Τόνομα του όπλαδός.

Και ό Βασιλέας δούλεψε πιά σά ναυπηγός ή μαργκός καϊκιών και είχε πάρει και τό όφος εκείνων τόν τρόπο που μιλούσαν και βλαστήμους όπως εκείνοι, ένώ πριν καίσε δέν τόν είχε άκούσει νά βλαστήμει. Όσο ήτανε δικαστικός κλητήρας...

Ή κυρά Βασίλεια παρακολουθούσε γεμάτη χαρά και υπερφρόνησε τό φτιάξιμο του κότερου, και είχε πάρει όφος λάρδιας, όπως λέγανε οί γερονόμοι της. Είχε δάλει μάλιντα, και μωλά κυλάει νά έιναι, και καί χωρίς νά ξέρει ουτέ τό άκαδομάτι.

— Τί ώραία που θά ηγαίνουμε, έ; έλεγε στόν άντρα της.

— Όραία λέει! Όραία λέει!

— Αλλά! σά λάρδοι!

— Αλλά σά λάρδοι! Τόν ρωτάσε, είκε ρωτάσε οί λάρδοι, είκε ρωτάσε οί άντρα της μιά μέρα, που βρισκόταν:

— Στήν 'Αγγλία! της άπάντησε κείνος. Έχουν κότερα, βαπόρια και όλο γυρίζουν, γυρίζουν! Μά δέν κάνουν άλλο παρά νά γυρίζουν!

Και γι' αυτό τους λένε λάρδοι!

— Ά, τότε και μεις;...

— Άμει;... Και μεις;...!

— Όρα! λέει! Όρα! λέει!

Και τό κότερο πλησίαζε νά τε-

λειώσει όσο πλησίαζε και ή Πρωτοκρονία.

— Μά τόν 'Αγιο Βασίλειο, έλεγε ό Βασιλέας στούς φίλους του, που δέν τους άινε όμωσ νά δούνε τί κάνει, θά κάνω ένα μπουναμά κι' έγώ στή θάλασσα πρώτης! Έ, έ!... Ένα καρδάκι που δειύτερο δέ θά βρισκείται στή φουγάλα! Πά, πά, μανούλα μου, πούσαι νά τό δεις και σού!... Όλο σημαϊούλες στό κατάρτι... Φρίτα, φρίτα θά τρέχει! Και τά μάτια πολλών θά βγούν τρεις σπιθήμαξ έξω!... Γκέας!

Γκέας; Έκαναν και οί άκροάτες του.

Και ή παραμονή ήρθε. Με τά τμήματα τά σουραβλία και τά τρανοΰδια τών παιδιών που άκούονταν τόν άπό όλες τίς μεριές, νάκρονται, τό καρόδι έτοιμιά και, σημαϊστολίσθηκε. Κέτσι μέσ' στή μεγάλη αΰλη και κήπο του Βασιλέα φαινόταν σά νύμφη, που περιμένε νά τήν πιάσει στό γαμπρό!...

Και έόσσε ή άρα νά τό βγάλουν. Ναυτικοί ήρθαν που ήξεραν, πώς θά τό σούρουν, πώς θά τό πάνε στή θάλασσα γιά νά τό ρίξουν. Κ' ένας γέρος ναυτομαραγκός έφερε και τό σούρνα...

Μέρες κύρ Βασίλη, τόν λέει ούτός, γιάτί φέρεσαι τά καλά σου!

— Γιατί;

— Γιατί; Δεν ξέρεις που άμα ρίξουμε στά νερά τό καϊκι θά πιάσουμε όλοι και σένα νά σέ πετάξουμε στή θάλασσα γιά τό γούρι!

— Βρέ... Και τόκα Άποκρίσαι!

Έκανε ό κύρ Βασιλέας βάζοντας τό χέρι πάνω στό κεφάλι του.

Και πήγε κι' άλλαξε, έδωλε τά καλά του, τήν πρασινομένη βελόδα του συμβολαιογράφου, και πα-

ρουσιόστηκε μέ βράκες όπως οί ναυτικοί φορούσαν στό νησι του, και παλιές βράκες, του πατέρα του ίσως...

— Ά, ναι, έκαναν τότε όλοι.

Και άρκισε ή έτοιμασία, άφου έφρασαν ένα μεζέ και ήσαν ένα κρασί γιά πραινό, και νά τους άνοιξεί τήν όρεξη.

— Μά γιά, δέ μού λές, ρώτησε ό γέρος μαργκός, άπό που θά βγάλουμε τό καϊκι! Αυτή ή πόρτα έδω, της αΰλης δέ κυρά νά περάσει ουτέ βαρκούλα!

Σά νάπεσε τούδω, πέτρα κεραμίδια στό κεφάλι του Βασιλέα.

Δέν τόκε σκεφθεί. Έκεί μέσα στήν μεγάλη αΰλη του δούλεψε, έφτιαχνε τό κότερό του, χωρίς νά βάλλει ποτέ, μέ τό νού του, πώς δέν τώφτιαχνε γιά στόλισμα της αΰλης, ή του κήπου του.

Και τώρα κοίταξε μέ τρώμο τήν πόρτα του.

— Τώρα; τώρα! Βρέ τί έπασαι!

— Άλλω δέν εινε, είπε ό γέρος μαργκός, παρά νά βγάλουμε τήν πόρτα και νά γκρεμίσουμε ένα κομμάτι τοίχου!

— Τί λές, τί λές! φώναζε ή κυρά Βασίλεια. Νά γκρεμίσουμε τόν τοίχο!

— Άλλοιώς δέ βγαίνει, κυρά Βασίλεια! Ή νά γκρεμίσουμε τό σπίτι σας, γιά νά βγεί άπό τήν πόρτα του!

— Γελάς, γελάς!...

— Γέλας, γελάς! Διέταξε ό άντρας της.

Κέπειτα, άφου έμεινε λίγο σκεπτικός:

— Έμπρός, τήν πόρτα!

Και σέ λίγο ό τοίχος της πόρτας γκρεμίστηκε και τότε τό κότερό φάνηκε νά βγαίνει!...

— Άκούς νά μίν τό σκεφθώ, άκούς! Έλεγε ό κύρ Βασιλέας μέ άπελπισία.

Παιδιά μέ ντέφια, τύμπα, σουραβλία στά χέρια χωρίς νά τά τήνουν, γυναικές άντρες παρακολουθούσαν τό πλνγμα του σημαϊστολισμένου καϊκιού στή θάλασσα.

Και φώναζαν οί ναυτικοί, έτρεχαν βάζοντας 'ξυλά άπό κάτω, παίρνοντας εκείνα ποδή περάσει γιά νά τά ρίξουν έμρός. Κι' έτσι βρέθηκε στό μπουναγιό...

— Όλοι μαζί!

Και τό σημαϊστολισμένο πλοίο βρέθηκε στά νερά πηδώντας σά νεαρό άτι.

Τώρα τό Βασίλειο!

Και άρμυσαν, άρμυσαν τόν κύρ Βασιλέα και τόν σούρνα στή θάλασσα:

— Μωρέ πνίχτε με! φώναζε κείνος, γιάτί έτσι μπουπεί! Πνίξ!...

Δέν πρόφτασε και τό τελευταίο γιάτί βρέθηκε στή θάλασσα.

Κολύμπισε και πήγε στό πλοίο του, πιάστηκε και άνέθηκε πάνω...

— Πάλι καλά, βρέ παιδιά, φώναζε, σπατατώντας νά στίβει τήν άκρα της βράκας του, πάλι καλά! θά γλυτώσουμε, θά γλυτώσουμε και με τό πάρα πάνω! Καλά νά είμαστε και του Χρόνου!

Και καλά νάνε και ό 'Αγιος Βασιλέας κι' όλοι οί Βασιλίδες κι' όλος ό κόσμος!

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΟΥΤΥΡΑΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΑΠΟ ΠΕΡΑΣΜΕΝΕΣ ΕΠΟΧΕΣ

ΑΓΙΟΒΑΣΙΛΙΑΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΠΟΥ... ΜΕΛΑΓΧΟΛΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΤΟ ΜΑΥΛΗΡΙΟ ΤΟΥ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ 14ΟΥ

ΚΑΙ Ο ΠΟΘΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

Οι αλλόκοτες και μυστηριώδεις παρωχαίες κι' από ένα πολυτέλες και πρότυπο παιγνίδι, γιά νά τό χαρίσιν στον μικροσκοπικό Βασιλέα.

Και πραγματικά τό διαμέρισμα του Λουδοβίκου 14ου κατακόλυθηκε, τό βράδι της πρωτοκρονίας άπό ένα πλήθος πολυτιμων παιγνιδιών. Ήταν εκεί μέσα, όπως τά περιγράφουν οί χρονικογράφοι της έποχής ένα φετίχο περιετρί με άσημένια φτερά, ένα φετίχο αλογάνκι που έμοιαζε άνν πραγματικό, κι' έτρεχε μινούλα του, ένας ξειματικός άστράκας άπό κληνισμένο σκαλιστό χρυσάφι που πηδούσε αυτόμάτως, ένα μικρό κρυσταλλινό άναδρυτρίο, άπό τό ωραιότερο κρυσταλλό της Βοημίας, ένα κρυσταλλινό ένυδρείο, μέ ωραιότατα φάρια μέσα, μία γαλέρα που τό κομπί της δούλευαν αυτόμάτως, και τήν έκαναν νά πλέμει σά με μιά μεγάλη άσημένια λεκάνη, ένα άμεί με δώδεκα φετίχα αλογακία που όταν τά έκούρνιαζε κανείς έκκαλχανν σαν πραγματικά.

Όλα αυτά, οί παιδαγωγοί, οί ύποπαστοί και οί παραμέντες τά έκούρνιαζαν και τά έθαζαν νά λειτουργούν έμπρός στον μικρό Βασιλέα. Άλλά μέλις εκείνης άπληνης

πρώτη φορά, νέος, δεκαεπτά χρονών έπαιξε μέ αυτά τά παιδικά παιγνίδια του, που δέν είχε μπουρέ νά τά χαρή ός παιδί.

Έντελές τό άντίθετο συνέβαινε μέ τόν μικρό Βασιλέα της Ρώμης, τόν γιού το Μενάουλο Ναπολέοντα. Ένας άπό τους αλλόκοτους χρόνικογράφους της έποχής, διηγείται τό έξης περιστατικό:

Ήταν τό άπόγευμα της παραμονής της Πρωτοκρονίας στό 1812. Στά άνάκτορα του Κεραμεικού, μέ σα στό διαμέρισμα του Βασιλέως της Ρώμης, ους μεγάλα συνεχόμενα σαλόνια είχαν γεμίσει μέ παιδικά παιγνίδια, τά πολυτιμότερα και τά πιο πρωτότυπα που μπορεί νά φαντασθί κανείς. Δεκάδες σαλόνια δυν, έκατοντάδες πριγκίπων, ύπουργών, στρατηγών, μεγιστών άπό όλα τά μέρη της Ευρώπης είχαν στείλει ό καθένας άπό ένα ή περισσότερα δώρα στον γιού το Ναπολέοντος, γιά νά κολακεύσουν τόν μεγάλο πατέρα του, που ήξεραν πώς άδυναμία του είχε. Ήταν όλα παιγνίδια άπό μάλαμα, άπό άσημί, πολυτιμότερα και μέ ευφρε-

σύνετα, έξω θράξες. θά κρούσης, έκανε ό Ναπολέων.

— Τά ίδια μού λένε κι' αυτοί έδω, άποκρίθηκε μεγαλοκλήα ό Βασιλέας της Ρώμης δεικνόντας τους ύποπαστοίς και τους παιδαγωγούς.

Και ξαναγύρισε τό κεφάλι του, καθρώνοντας τό βλέμμα του στό πάγκο.

Ό Ναπολέων προσάφθηκε κι' αύ τό νά κινήσει τό ένδιαφέρον του μέ τά διάφορα παιγνίδια, κι' όταν είδε ότι ήταν μάταιος ό κόπος είς ταξά νά κατεδάσουν τόν γιού το κάτω στό πάγκο νά παίξει μέ τή λάσπη.

Τότε ό 'Αετίδους τινάχθηκε όλόρωρο, κι' έφυγε τρέχοντας άπό τήν καρά του.

στάτους πρωτότυπων μηχανισμούς.

Ήνασποτί, παιδαγωγοί, γκουβερνάντες τά κούρνιαζαν και τά έδούλευσαν μπροστά του γιά νά διασκεδάσουν τόν μικρό Βασιλέα της Ρώμης. Έκείνος όμως καθόταν στό παράθυρο και είχε διαρκώς τά μάτια καρφωμένα και μεγαλοκλήα, έξω στον κήπο του παλατιού, όπου έπερτε φίλη όρσχι. Μάταια προσπαθούσαν οί ύποπαστοί, οί γκουβερνάντες κι' οί παιδαγωγοί νά τόν διασκεδάσουν. Μάταια είκανε τροχίσει τήν έννοπικότητα τους, κι' είχαν, έργασθί δομοδάς και μίνες οί πιο φημισμένοι χρυσόκοι και μηχανικοί της Ευρώπης τήν εύχαριστούσαν μέ τήν παιγνίδια που έφτιαζαν έπίπδες γι' αυτόν.

Κάνε παιγνίδι, που τό παρουσίαζαν τόν έρριμε και άδιάφορο ματιά, και ξαναγύριζε τό βλέμμα του στό πάγκο.

Κάποια στιγμή μπήκε μέσα ό Ναπολέων. Μόλις είδε τό παιδί του σά στό διαμέρισμα του Βασιλέως της Ρώμης, ους μεγάλα συνεχόμενα σαλόνια είχαν γεμίσει μέ παιδικά παιγνίδια, τά πολυτιμότερα και τά πιο πρωτότυπα που μπορεί νά φαντασθί κανείς. Δεκάδες σαλόνια δυν, έκατοντάδες πριγκίπων, ύπουργών, στρατηγών, μεγιστών άπό όλα τά μέρη της Ευρώπης είχαν στείλει ό καθένας άπό ένα ή περισσότερα δώρα στον γιού το Ναπολέοντος, γιά νά κολακεύσουν τόν μεγάλο πατέρα του, που ήξεραν πώς άδυναμία του είχε. Ήταν όλα παιγνίδια άπό μάλαμα, άπό άσημί, πολυτιμότερα και μέ ευφρε-

σύνετα, έξω θράξες. θά κρούσης, έκανε ό Ναπολέων.

— Τά ίδια μού λένε κι' αυτοί έδω, άποκρίθηκε μεγαλοκλήα ό Βασιλέας της Ρώμης δεικνόντας τους ύποπαστοίς και τους παιδαγωγούς.

Και ξαναγύρισε τό κεφάλι του, καθρώνοντας τό βλέμμα του στό πάγκο.

Ό Ναπολέων προσάφθηκε κι' αύ τό νά κινήσει τό ένδιαφέρον του μέ τά διάφορα παιγνίδια, κι' όταν είδε ότι ήταν μάταιος ό κόπος είς ταξά νά κατεδάσουν τόν γιού το κάτω στό πάγκο νά παίξει μέ τή λάσπη.

Τότε ό 'Αετίδους τινάχθηκε όλόρωρο, κι' έφυγε τρέχοντας άπό τήν καρά του.

Τότε ό 'Αετίδους τινάχθηκε όλόρωρο, κι' έφυγε τρέχοντας άπό τήν καρά του.

Τότε ό 'Αετίδους τινάχθηκε όλόρωρο, κι' έφυγε τρέχοντας άπό τήν καρά του.

Τότε ό 'Αετίδους τινάχθηκε όλόρωρο, κι' έφυγε τρέχοντας άπό τήν καρά του.

Τότε ό 'Αετίδους τινάχθηκε όλόρωρο, κι' έφυγε τρέχοντας άπό τήν καρά του.

Τότε ό 'Αετίδους τινάχθηκε όλόρωρο, κι' έφυγε τρέχοντας άπό τήν καρά του.

Τότε ό 'Αετίδους τινάχθηκε όλόρωρο, κι' έφυγε τρέχοντας άπό τήν καρά του.

Τότε ό 'Αετίδους τινάχθηκε όλόρωρο, κι' έφυγε τρέχοντας άπό τήν καρά του.

Η ΣΕΛΙΣ των παιγνιδιών

Σταυρόλεξον

ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΣ

1) Ουσικός λιμήν. 6) Ποιοιμύδης διά τά πλούτι του βασιλέως της Λυδίας. 8) Ήλπασσε τήν Εύαν. 9) Ρήμα που σημαίνει τήν άσכולή-σας αυτήν τήν στήλην. 11) Άλλο όνομα της θεάς Κηλέης. 12) Χρονικόν διάστημα. 13) Πάλιν (άρχ.). 14) Ξενική άρνισία. 15) Έκεί έδωσαν ό θεός τόν Δεκάλογον στίς Μωύσεα. 19) Έν εκ τών έ-ζωγικών προϊόντων της 'Ελλάδος. 22) Όπερα του Βερνι. 23) Μαρτυρίαν που δέν ύποφέρεται. 27) Ένική από τόν Μιλτιάδην εις τόν Μαραθώνα. 29) Τμήματα και δοξάζε-ται. 32) Νεοέλλην ποιητής. 34) Ύ-πάρχουν στό στόμα. 36) Ψυχικός νό-νος. 38) Έχει άνάγκην... παρηγο

1) Ουσικός λιμήν. 6) Ποιοιμύδης διά τά πλούτι του βασιλέως της Λυδίας. 8) Ήλπασσε τήν Εύαν. 9) Ρήμα που σημαίνει τήν άσכולή-σας αυτήν τήν στήλην. 11) Άλλο όνομα της θεάς Κηλέης. 12) Χρονικόν διάστημα. 13) Πάλιν (άρχ.). 14) Ξενική άρνισία. 15) Έκεί έδωσαν ό θεός τόν Δεκάλογον στίς Μωύσεα. 19) Έν εκ τών έ-ζωγικών προϊόντων της 'Ελλάδος. 22) Όπερα του Βερνι. 23) Μαρτυρίαν που δέν ύποφέρεται. 27) Ένική από τόν Μιλτιάδην εις τόν Μαραθώνα. 29) Τμήματα και δοξάζε-ται. 32) Νεοέλλην ποιητής. 34) Ύ-πάρχουν στό στόμα. 36) Ψυχικός νό-νος. 38) Έχει άνάγκην... παρηγο

1) Ουσικός λιμήν. 6) Ποιοιμύδης διά τά πλούτι του βασιλέως της Λυδίας. 8) Ήλπασσε τήν Εύαν. 9) Ρήμα που σημαίνει τήν άσכולή-σας αυτήν τήν στήλην. 11) Άλλο όνομα της θεάς Κηλέης. 12) Χρονικόν διάστημα. 13) Πάλιν (άρχ.). 14) Ξενική άρνισία. 15) Έκεί έδωσαν ό θεός τόν Δεκάλογον στίς Μωύσεα. 19) Έν εκ τών έ-ζωγικών προϊόντων της 'Ελλάδος. 22) Όπερα του Βερνι. 23) Μαρτυρίαν που δέν ύποφέρεται. 27) Ένική από τόν Μιλτιάδην εις τόν Μαραθώνα. 29) Τμήματα και δοξάζε-ται. 32) Νεοέλλην ποιητής. 34) Ύ-πάρχουν στό στόμα. 36) Ψυχικός νό-νος. 38) Έχει άνάγκην... παρηγο

1) Ουσικός λιμήν. 6) Ποιοιμύδης διά τά πλούτι του βασιλέως της Λυδίας. 8) Ήλπασσε τήν Εύαν. 9) Ρήμα που σημαίνει τήν άσכולή-σας αυτήν τήν στήλην. 11) Άλλο όνομα της θεάς Κηλέης. 12) Χρονικόν διάστημα. 13) Πάλιν (άρχ.). 14) Ξενική άρνισία. 15) Έκεί έδωσαν ό θεός τόν Δεκάλογον στίς Μωύσεα. 19) Έν εκ τών έ-ζωγικών προϊόντων της 'Ελλάδος. 22) Όπερα του Βερνι. 23) Μαρτυρίαν που δέν ύποφέρεται. 27) Ένική από τόν Μιλτιάδην εις τόν Μαραθώνα. 29) Τμήματα και δοξάζε-ται. 32) Νεοέλλην ποιητής. 34) Ύ-πάρχουν στό στόμα. 36) Ψυχικός νό-νος. 38) Έχει άνάγκην... παρηγο

1) Ουσικός λιμήν. 6) Ποιοιμύδης διά τά πλούτι του βασιλέως της Λυδίας. 8) Ήλπασσε τήν Εύαν. 9) Ρήμα που σημαίνει τήν άσכולή-σας αυτήν τήν στήλην. 11) Άλλο όνομα της θεάς Κηλέης. 12) Χρονικόν διάστημα. 13) Πάλιν (άρχ.). 14) Ξενική άρνισία. 15) Έκεί έδωσαν ό θεός τόν Δεκάλογον στίς Μωύσεα. 19) Έν εκ τών έ-ζωγικών προϊόντων της 'Ελλάδος. 22) Όπερα του Βερνι. 23) Μαρτυρίαν που δέν ύποφέρεται. 27) Ένική από τόν Μιλτιάδην εις τόν Μαραθώνα. 29) Τμήματα και δοξάζε-ται. 32) Νεοέλλην ποιητής. 34) Ύ-πάρχουν στό στόμα. 36) Ψυχικός νό-νος. 38) Έχει άνάγκην... παρηγο

1) Ουσικός λιμήν. 6) Ποιοιμύδης διά τά πλούτι του βασιλέως της Λυδίας. 8) Ήλπασσε τήν Εύαν. 9) Ρήμα που σημαίνει τήν άσכולή-σας αυτήν τήν στήλην. 11) Άλλο όνομα της θεάς Κηλέης. 12) Χρονικόν διάστημα. 13) Πάλιν (άρχ.). 14) Ξενική άρνισία. 15) Έκεί έδωσαν ό θεός τόν Δεκάλογον στίς Μωύσεα. 19) Έν εκ τών έ-ζωγικών προϊόντων της 'Ελλάδος. 22) Όπερα του Βερνι. 23) Μαρτυρίαν που δέν ύποφέρεται. 27) Ένική από τόν Μιλτιάδην εις τόν Μαραθώνα. 29) Τμήματα και δοξάζε-ται. 32) Νεοέλλην ποιητής. 34) Ύ-πάρχουν στό στόμα. 36) Ψυχικός νό-νος. 38) Έχει άνάγκην... παρηγο

1) Ουσικός λιμήν. 6) Ποιοιμύδης διά τά πλούτι του βασιλέως της Λυδίας. 8) Ήλπασσε τήν Εύαν. 9) Ρήμα που σημαίνει τήν άσכולή-σας αυτήν τήν στήλην. 11) Άλλο όνομα της θεάς Κηλέης. 12) Χρονικόν διάστημα. 13) Πάλιν (άρχ.). 14) Ξενική άρνισία. 15) Έκεί έδωσαν ό θεός τόν Δεκάλογον στίς Μωύσεα. 19) Έν εκ τών έ-ζωγικών προϊόντων της 'Ελλάδος. 22) Όπερα του Βερνι. 23) Μαρτυρίαν που δέν ύποφέρεται. 27) Ένική από τόν Μιλτιάδην εις τόν Μαραθώνα. 29) Τμήματα και δοξάζε-ται. 32) Νεοέλλην ποιητής. 34) Ύ-πάρχουν στό στόμα. 36) Ψυχικός νό-νος. 38) Έχει άνάγκην... παρηγο

1) Ουσικός λιμήν. 6) Ποιοιμύδης διά τά πλούτι του βασιλέως της Λυδίας. 8) Ήλπασσε τήν Εύαν. 9) Ρήμα που σημαίνει τήν άσכולή-σας αυτήν τήν στήλην. 11) Άλλο όνομα της θεάς Κηλέης. 12) Χρονικόν διάστημα. 13) Πάλιν (άρχ.). 14) Ξενική άρνισία. 15) Έκεί έδωσαν ό θεός τόν Δεκάλογον στίς Μωύσεα. 19) Έν εκ τών έ-ζωγικών προϊόντων της 'Ελλάδος. 22) Όπερα του Βερνι. 23) Μαρτυρίαν που δέν ύποφέρεται. 27) Ένική από τόν Μιλτιάδην εις τόν Μαραθώνα. 29) Τμήματα και δοξάζε-ται. 32) Νεοέλλην ποιητής. 34) Ύ-πάρχουν στό στόμα. 36) Ψυχικός νό-νος. 38) Έχει άνάγκην... παρηγο

1) Ουσικός λιμήν. 6) Ποιοιμύδης διά τά πλούτι του βασιλέως της Λυδίας. 8) Ήλπασσε τήν Εύαν. 9) Ρήμα που σημαίνει τήν άσכולή-σας αυτήν τήν στήλην. 11) Άλλο όνομα της θεάς Κηλέης. 12) Χρονικόν διάστημα. 13) Πάλιν (άρχ.). 14) Ξενική άρνισία. 15) Έκεί έδωσαν ό θεός τόν Δεκάλογον στίς Μωύσεα. 19) Έν εκ τών έ-ζωγικών προϊόντων της 'Ελλάδος. 22) Όπερα του Βερνι. 23) Μαρτυρίαν που δέν ύποφέρεται. 27) Ένική από τόν Μιλτιάδην εις τόν Μαραθώνα. 29) Τμήματα και δοξάζε-ται. 32) Νεοέλλην ποιητής. 34) Ύ-πάρχουν στό στόμα. 36) Ψυχικός νό-νος. 38) Έχει άνάγκην... παρηγο

1) Ουσικός λιμήν. 6) Ποιοιμύδης διά τά πλούτι του βασιλέως της Λυδίας. 8) Ήλπασσε τήν Εύαν. 9) Ρήμα που σημαίνει τήν άσכולή-σας αυτήν τήν στήλην. 11) Άλλο όνομα της θεάς Κηλέης. 12) Χρονικόν διάστημα. 13) Πάλιν (άρχ.). 14) Ξενική άρνισία. 15) Έκεί έδωσαν ό θεός τόν Δεκάλογον στίς Μωύσεα. 19) Έν εκ τών έ-ζωγικών προϊόντων της 'Ελλάδος. 22) Όπερα του Βερνι. 23) Μαρτυρίαν που δέν ύποφέρεται. 27) Ένική από τόν Μιλτιάδην εις τόν Μαραθώνα. 29) Τμήματα και δοξάζε-ται. 32) Νεοέλλην ποιητής. 34) Ύ-πάρχουν στό στόμα. 36) Ψυχικός νό-νος. 38) Έχει άνάγκην... παρηγο

1) Ουσικός λιμήν. 6) Ποιοιμύδης διά τά πλούτι του βασιλέ